

de 29 de novembre, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. *Aplicació del règim sancionador.*

El règim sancionador en matèria d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions regulat en la present Llei s'aplicarà a les infraccions tipificades en esta comeses a partir de 10 de novembre de 1995.»

8. S'afeg un nou paràgraf a la disposició final segona del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, amb la redacció següent:

«Les Corts Generals i les Assemblees Legislatives de les comunitats autònomes podran promoure i realitzar aportacions a plans de pensions del sistema d'ocupació, així com a contractes d'assegurança col·lectiva dels regulats en la disposició addicional primera d'esta Llei, en els quals podran incorporar-se com a participants i assegurats els membres de les respectives Cambres. A este efecte, la promoció d'un pla de pensions d'ocupació per als dits membres, podrà realitzar-se, si és el cas, com a excepció al que estableix l'article 4.1.a) d'esta Llei sobre promoció d'un únic pla d'ocupació per cada promotor.»

Disposició final sexta. *Habilitació per a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.*

La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució Espanyola:

a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.

b) Els altres límits quantitius i percentatges fixos establits en esta Llei.

Disposició final setètima. *Habilitació normativa.*

El Govern dictarà totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i aplicació d'esta Llei.

Disposició final octava. *Entrada en vigor.*

1. Esta Llei entrarà en vigor el dia 1 de gener de 2007. No obstant això, les habilitacions a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat i la disposició final primera d'esta Llei entraran en vigor l'endemà de la publicació d'esta Llei en el «Boletín Oficial del Estado».

2. A l'efecte de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, esta Llei s'aplicarà a les rendes obtingudes a partir de l'1 de gener de 2007 i a les quals corresponga imputar a partir d'esta, d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques i les seues normes de desplegament, Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries i del text refós de la Llei de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20843 LLEI 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal. («BOE» 286, de 30-11-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El frau fiscal és un fenomen de què es deriven greus conseqüències per a la societat en el seu conjunt. Suposa una minva per als ingressos públics, la qual cosa afecta la pressió fiscal que suporten els contribuents complidors; condiona el nivell de qualitat dels servicis públics i les prestacions socials; distorsiona l'activitat dels distints agents econòmics, de tal manera que les empreses fiscalment complidores han d'enfrontar-se a la competència deslleial de les incomplidores; en definitiva, el frau fiscal constituïx el principal element d'inequitat de tot sistema tributari.

Enfront dels comportaments de frau fiscal, l'actuació dels poders públics ha d'encaminar-se no sols a la detecció i regularització dels incompliments tributaris, sinó també, i amb major èmfasi si és possible, a evitar que estos incompliments es produïsqen, incidint en els aspectes de dissuasió de la lluita contra el frau, al mateix temps que s'afavorix el compliment voluntari de les obligacions tributàries.

L'enfortiment del control i la prevenció del frau fiscal és un compromís del Govern. En compliment del dit compromís, el Pla de Prevenció del Frau Fiscal, elaborat per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, i analitzat en el Consell de Ministres el 4 de febrer de 2005, ha suposat una revisió integral dels objectius perseguits en la gestió del sistema tributari estatal, amb determinació, d'una banda, de les debilitats d'este en relació amb la detecció, regularització i persecució dels incompliments tributaris més greus i establiment, d'una altra, d'un conjunt de mesures coordinades sobre la base de l'experiència pràctica que perseguixen millorar la resposta enfront del fenomen del frau tributari. Si bé és cert que les mesures del dit Pla són de caràcter essencialment operatiu i procedimental, així com organitzatiu i de coordinació, no és menys el fet que necessiten, en certs supòsits, de modificacions normatives que permeten la seua realització.

II

Esta llei té com a objecte l'aprovació de diverses modificacions normatives destinades a la prevenció del frau fiscal. Les dites modificacions formen part majoritàriament del Pla de Prevenció del Frau Fiscal i suposen l'adopció d'aquelles mesures que per la seua naturalesa requereixen un desplegament normatiu amb rang de llei.

Esta llei s'estructura en dos capítols i en les corresponents disposicions addicionals, transitòries i finals. El primer dels capítols es dedica a la modificació de determinats preceptes de la normativa tributària, mentres que en el segon es modifiquen altres disposicions legals, que si bé no tenen naturalesa fiscal, sí que poden tindre incidència en el compliment de les obligacions tributàries o en la seua comprovació.

III

Les mesures recollides en esta Llei, agrupades segons la llei afectada, estan basades en l'experiència pràctica de lluita contra el frau de l'Administració tributària i responen a diverses línies estratègiques. D'una banda, es recullen un conjunt de mesures que tendixen a potenciar les facultats d'actuació dels òrgans de control, amb remoció dels obstacles procedimentals que poden perjudicar l'eficàcia de la resposta al fenomen del frau. Així mateix, es recullen mesures que permetran una millora substancial de la informació de què disposa l'Administració tributària. En estes no es perseguix tant augmentar la quantitat o el volum de la informació disponible com millorar-ne la qualitat i la immediatesa en la seua utilització, ja que això resulta clau en una detecció ràpida i amb èxit de les defraudacions tributàries. També és objectiu d'esta Llei garantir de manera més eficaç l'ingrés efectiu dels deutes tributaris, per a evitar que, una vegada detectat i regularitzat el frau, pugua quedar frustrat el cobrament del deute tributari.

Les mesures que esta Llei conté estan dirigides a prevenir els distints tipus de frau la prevenció dels quals constituïx l'objecte del mencionat Pla per ser d'especial gravetat. En primer lloc, es tracta d'eradicar les trames organitzades de defraudació en l'Impost sobre el Valor Afegit i l'Impost Especial sobre Determinats Mitjans de Transport. A este efecte, s'establix en relació amb l'Impost sobre el Valor Afegit un nou supòsit de responsabilitat subsidiària per a qui adquirisca mercaderies procedents de les dites trames, en les quals s'ha produït l'impagament de l'Impost en una fase anterior. Esta és una mesura, ja adoptada en països del nostre entorn, on ha demostrat la seua eficàcia amb un caràcter especialment preventiu, al desincentivar l'adquisició de mercaderies de les trames organitzades a uns preus per davall inclús del cost. Cal tindre en compte que les mencionades trames provoquen greus distorsions en els mercats, especialment en els preus d'aquells sectors econòmics que s'han vist afectats per estes, a més de suposar un greu menyscapte a la Hisenda Pública.

D'altra banda, idèntiques modificacions a què es proposen per a la seua introducció en la normativa reguladora de l'Impost sobre el Valor Afegit s'introdueixen en l'articulat de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de Modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries, en la qual es regula l'Impost General Indirecte Canari.

En l'Impost Especial sobre Determinats Mitjans de Transport s'ha establert la necessitat d'un visat previ a la matriculació de vehicles usats per a comprovar la realitat del valor declarat com a base imposable, amb la qual cosa s'impedix que es puguen matricular vehicles, generalment de gamma alta, per preus anormalment baixos.

A fi de no perjudicar les possibilitats d'investigació en relació amb els delictes contra la Hisenda Pública, se suprimeix el tràmit d'audiència previ a la remissió de l'expedient a la via judicial. L'existència d'este tràmit suposava la concessió d'un privilegi a la delinqüència fiscal respecte d'altres tipus de delinqüència, perquè en cap altre delictes de caràcter públic es condiciona la corresponent denúncia o querrela a un tràmit d'audiència prèvia a l'interessat.

Finalment, l'eficàcia de la investigació del frau en els casos en què hi haja indicis de delictes aconsella homogeneïtzar l'actuació de l'Administració tributària amb la resta d'òrgans administratius, amb supressió del tràmit d'audiència prèvia a la denúncia.

Un altre dels grans referents d'esta Llei és el frau en el sector immobiliari, en el qual les novetats es dirigixen a l'obtenció d'informació que permeta un millor seguiment de les transmissions i de l'ocupació efectiva que es faça dels béns immobles. Per a això, s'establix l'obligatorietat

de la consignació del Número d'Identificació Fiscal (NIF) i dels mitjans de pagament utilitzats en les escriptures notariales relatives a actes i contractes sobre béns immobles. L'efectivitat d'estes prescripcions queda garantida al fixar-se com a requisit necessari per a la inscripció en el Registre de la Propietat de les dites escriptures. Esta figura del tancament registral davant d'incompliments d'obligacions d'origen fiscal no constituïx en cap cas una novetat en el nostre ordenament. Hem de recordar, en efecte, que la normativa vigent ja preveu la figura del tancament registral en relació, per exemple, amb les declaracions de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i de l'Impost sobre Successions i Donacions. D'altra banda, s'exigix també la consignació de la referència cadastral en els contractes de subministrament d'energia elèctrica i d'arrendament, o en els de cessió d'ús de béns immobles, per a permetre la seua correcta identificació.

La següent àrea d'actuació que aborda esta Llei es referix a la prevenció del frau que s'empara en la falta d'informació i opacitat pròpia dels paradisos fiscals i altres territoris de nul·la tributació. Per a això, el règim actual de la llista de paradisos fiscals establert en el Reial Decret 1.080/1991, de 5 de juliol, s'ha complementat amb altres dos conceptes: nul·la tributació i efectiu intercanvi d'informació tributària. Amb esta modificació es proporciona al legislador la flexibilitat que requerix una realitat tan canviant com és la fiscalitat internacional; en este sentit, es permet que la norma interna de cada tribut es remeta en el futur a un o més dels conceptes definits per a combatre així, de manera més eficaç i eficient, les operacions que es realitzen amb els països o territoris triats pel contribuïent per la seua nul·la tributació o per les seues limitacions a l'hora d'intercanviar informació. D'acord amb l'anterior esquema, es formula una presumpció de residència d'entitats teòricament domiciliades en territoris de nul·la tributació o paradisos fiscals quan la major part dels seus actius es troben en territori espanyol, o es modifica la base imposable derivada de la venda de societats titulars d'immobles a Espanya per part de residents en territoris amb què no hi haja un intercanvi efectiu d'informació. Així mateix, s'establix la possibilitat d'actuar directament enfront dels depositaris o gestors de béns de residents en paradisos fiscals per a fer efectiva la seua responsabilitat solidària respecte dels deutes tributaris d'estos últims.

En l'àmbit de la reacció enfront de les estratègies de frau en fase recaptatòria, destaca essencialment la tipificació legal, com a supòsit de responsabilitat tributària, d'una mesura antiabús basada en la construcció jurisprudencial de l'alçament del vel. Esta mesura connecta directament amb els límits i requisits que la jurisprudència del Tribunal Suprem ha perfilat, amb l'única excepció de la seua nova configuració a l'empara de l'autotutela administrativa, com a propis d'un supòsit de responsabilitat subsidiària. La introducció d'esta mesura antiabús permeirà a la Hisenda Pública reaccionar contra determinades estratègies fraudulentades enquistades en el nostre sistema i tendents a aconseguir, quan no l'exoneració «de facto» de les obligacions contributives, un retard elevadíssim en el seu compliment pel fet d'haver d'acudir a la tutela judicial en fase declarativa. Per la seua banda, les modificacions introduïdes en l'àmbit de la responsabilitat pel pagament dels deutes tributaris, davant de les conductes tendents a dificultar el seu cobrament, configuren correctament l'àmbit d'esta responsabilitat que impedeixen que determinats comportaments obstructionistes puguen quedar impunes.

Així mateix, i amb la finalitat de reduir la litigiositat entre els contribuïents i l'Administració tributària, s'introdueixen diverses modificacions en la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. En primer lloc, es modifica l'article 155 de l'esmentada Llei a fi de flexibilitzar el règim preestablert en esta norma al regular les actes

amb acord, permetent que, amb relació als seus pagaments, pugui instrumentar-se també l'ajornament o fraccionament, que en tot cas haurà de quedar garantit, de forma taxada, per mitjà d'aval o certificat d'assegurança de caució. En el mateix sentit, i amb l'objecte de facilitar el pagament, es modifica l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, pel qual es regula la reducció de les sancions pecuniàries, de manera que s'habilita també el pagament per mitjà d'ajornament o fraccionament, que en tot cas haurà de quedar garantit amb aval o certificat d'assegurança de caució.

Menció específica mereix la reforma del règim d'operacions vinculades tant en la imposició directa com indirecta.

Pel que afecta la imposició directa, la dita reforma té dos objectius. El primer es referix a la valoració d'estes operacions segons preus de mercat, d'esta manera s'enllaça amb el criteri comptable existent que resulta aplicable en el registre en comptes anuals individuals de les operacions regulades en l'article 16 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març. En este sentit, el preu d'adquisició pel qual s'han de registrar comptablement estes operacions ha de correspondre's amb l'import que seria acordat per persones o entitats independents en condicions de lliure competència, considerant-lo com a valor de mercat, si hi ha un mercat representatiu o, si no n'hi ha, el derivat d'aplicar determinats models i tècniques de general acceptació i en harmonia amb el principi de prudència.

En definitiva, el règim fiscal de les operacions vinculades recull el mateix criteri de valoració que l'establert en l'àmbit comptable. En este sentit, l'Administració tributària podria corregir el dit valor comptable quan determine que el valor normal de mercat difereix de l'acordat per les persones o entitats vinculades, amb regulació de les conseqüències fiscals de la possible diferència entre ambdós valors.

El segon objectiu és adaptar la legislació espanyola en matèria de preus de transferència al context internacional, en particular a les directrius de l'OCDE sobre la matèria i al Fòrum europeu sobre preus de transferència, a la llum de la qual ha d'interpretar-se la normativa modificada. D'esta manera, s'homogeneïza l'actuació de l'Administració tributària espanyola amb els països del nostre entorn, al mateix temps que, a més, es dota les actuacions de comprovació d'una major seguretat al regular-se l'obligació de documentar pel subjecte passiu la determinació del valor de mercat, que s'ha acordat en les operacions vinculades en què intervé.

El corresponent desplegament reglamentari establirà la documentació que haurà d'estar a disposició de l'Administració tributària a este efecte. Les obligacions específiques de documentació hauran de respondre al principi de minoració del cost de compliment, i garantiran al mateix temps a l'Administració tributària l'exercici de les seues facultats de comprovació en esta matèria, especialment en aquelles operacions susceptibles d'ocasionar perjudici econòmic per a la Hisenda Pública. Per a això, el futur desplegament reglamentari podrà fixar excepcions o modificacions de l'obligació general de documentació, d'acord amb les característiques dels grups empresarials, les empreses o les operacions vinculades, en particular quan l'exigència de determinades obligacions documentals pugui donar lloc a uns costos de compliments desproporcionats.

D'altra banda, amb esta reforma també es fomenten els mecanismes de col·laboració dels contribuents amb l'Administració tributària al flexibilitzar el règim dels acords previs de valoració i introduir una regulació legal específica dels procediments amistosos que permeten un futur desplegament reglamentari d'estos.

Pel que fa a l'Impost sobre el Valor Afegit, la nova redacció de l'article 79.Cinc de la Llei reguladora pretén la seua millor adequació al dret comunitari, i aclarix tant els supòsits en què procedix alterar la contraprestació pactada per les parts, que seran aquells en què hi haja una incidència real en la recaptació final del tribut, com la valoració de les operacions que ha de realitzar-se en estos casos, que es fixa en el valor de mercat.

Finalment, es recullen altres mesures destinades a previndre distintes manifestacions de frau. Així, s'establíx, com a instrument de control de la facturació dels empresaris en règim d'estimació objectiva en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, una retenció a compte quan operen aquells amb altres empresaris o professionals. Amb caràcter més general, s'amplien els efectes de la revocació del Número d'Identificació Fiscal (NIF) i s'atorga la necessària habilitació perquè es determine reglamentàriament els casos en què l'aportació dels llibres i registres fiscals haja d'efectuar-se telemàticament i de manera periòdica.

CAPÍTOL I

Normes tributàries

SECCIÓ 1a. IMPOSTOS DIRECTES

Article primer. *Modificació del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, s'introdueixen les següents modificacions en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 8, que queda redactat en els termes següents:

«1. Es consideraran residents en territori espanyol les entitats en què concórrega algun dels requisits següents:

- a) Que s'hagen constituït conforme a les lleis espanyoles.
- b) Que tinguen el seu domicili social en territori espanyol.
- c) Que tinguen la seua seu de direcció efectiva en territori espanyol.

A este efecte, s'entendrà que una entitat té la seua seu de direcció efectiva en territori espanyol quan hi radique la direcció i el control del conjunt de les seues activitats.

L'Administració tributària podrà presumir que una entitat radicada en algun país o territori de nul·la tributació, segons el que preveu l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, o considerat com a paradís fiscal, té la seua residència en territori espanyol quan els seus actius principals, directament o indirectament, consistisquen en béns situats o drets que es complisquen o exerciten en territori espanyol, o quan la seua activitat principal es desenvolupa en este, llevat que la dita entitat acredite que la seua direcció i efectiva gestió tenen lloc en aquell país o territori, així com que la constitució i operativa de l'entitat respon a motius econòmics vàlids i raons empresarials substantives diferents de la simple gestió de valors o altres actius.»

Dos. Es modifica l'article 16, que queda redactat en els termes següents:

«Article 16. *Operacions vinculades.*

1. 1r. Les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades es valoraran pel seu valor normal de mercat. Es considerarà valor normal de mercat aquell que és acordat per persones o entitats independents en condicions de lliure competència.

2n. L'Administració tributària podrà comprovar que les operacions realitzades entre persones o entitats vinculades s'han valorat pel seu valor normal de mercat i efectuarà, si és el cas, les correccions valoratives que siguin procedents respecte de les operacions subjectes a este Impost, a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o a l'Impost sobre la Renda de No Residents, que no hagen sigut valorades pel seu valor normal de mercat, amb la documentació aportada pel subjecte passiu i les dades i informació de què dispose. L'Administració tributària quedarà vinculada pel dit valor en relació amb la resta de persones o entitats vinculades.

La valoració administrativa no determinarà la tributació per este Impost ni, si és el cas, per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o per l'Impost sobre la Renda de No Residents d'una renda superior a l'efectivament derivada de l'operació per al conjunt de les persones o entitats que l'hagen realitzada. Per a efectuar la comparació es tindrà en compte aquella part de la renda que no s'integre en la base imposable per resultar aplicable algun mètode d'estimació objectiva.

2. Les persones o entitats vinculades hauran de mantindre a disposició de l'Administració tributària la documentació que s'establisca reglamentàriament.

3. Es consideraran persones o entitats vinculades les següents:

- a) Una entitat i els seus socis o partícips.
- b) Una entitat i els seus consellers o administradors.
- c) Una entitat i els cònjuges o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau dels socis o partícips, consellers o administradors.
- d) Dos entitats que pertanguen a un grup.
- e) Una entitat i els socis o partícips d'una altra entitat, quan ambdós entitats pertanguen a un grup.
- f) Una entitat i els consellers o administradors d'una altra entitat, quan ambdós entitats pertanguen a un grup.
- g) Una entitat i els cònjuges o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau dels socis o partícips d'una altra entitat, quan ambdós societats pertanguen a un grup.
- h) Una entitat i una altra entitat participada per la primera indirectament en, almenys, el 25 per 100 del capital social o dels fons propis.
- i) Dos entitats, en les quals els mateixos socis partícips o els seus cònjuges, o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau, participen, directament o indirectament, almenys, en el 25 per 100 del capital social o dels fons propis.
- j) Una entitat resident en territori espanyol i els seus establiments permanents a l'estranger.
- k) Una entitat no resident en territori espanyol i els seus establiments permanents en el mencionat territori.
- l) Dos entitats que formen part d'un grup que tributen en el règim dels grups de societats cooperatives.

En els supòsits en què la vinculació es definisca segons la relació socis o partícips-entitat, la participació haurà de ser igual o superior al 5 per 100, o a l'1 per 100 si es tracta de valors admesos a negociació en un mercat regulat. La menció als administradors inclourà els de dret i els de fet.

Hi ha grup quan diverses societats constituïsquen una unitat de decisió, segons els criteris establits en l'article 42 del Codi de Comerç, amb independència de la seua residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

4. 1r. Per a la determinació del valor normal de mercat s'aplicarà algun dels mètodes següents:

a) Mètode del preu lliure comparable, pel qual es compara el preu del bé o servei en una operació entre persones o entitats vinculades amb el preu d'un bé o servei idèntic o de característiques semblants en una operació entre persones o entitats independents en circumstàncies equiparables, efectuant, quan siga necessari, les correccions necessàries per a obtindre l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

b) Mètode del cost incrementat, pel qual s'afeg al valor d'adquisició o cost de producció del bé o servei el marge habitual en operacions idèntiques o semblants amb persones o entitats independents o, si no n'hi ha, el marge que persones o entitats independents apliquen a operacions equiparables, efectuant, quan siga necessari, les correccions necessàries per a obtindre l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

c) Mètode del preu de venda, pel qual se sotrau el preu de venda d'un bé o servei el marge que aplica el mateix revenedor en operacions idèntiques o semblants amb persones o entitats independents o, si no n'hi ha, el marge que persones o entitats independents apliquen a operacions equiparables, efectuant, quan siga necessari, les correccions necessàries per a obtindre l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

2n. Quan a causa de la complexitat o la informació relativa a les operacions no puguen aplicar-se adequadament els mètodes anteriors, es podran aplicar els següents mètodes per a determinar el valor de mercat de l'operació:

a) Mètode de la distribució del resultat, pel qual s'assigna a cada persona o entitat vinculada que realitze de manera conjunta una o diverses operacions la part del resultat comú derivat de la dita operació o operacions, en funció d'un criteri que reflectisca adequadament les condicions que haurien subscrit persones o entitats independents en circumstàncies semblants.

b) Mètode del marge net del conjunt d'operacions, pel qual s'atribuïx a les operacions realitzades amb una persona o entitat vinculada el resultat net, calculat sobre costos, vendes o la magnitud que resulte més adequada, segons les característiques de les operacions, que el contribuent o, si és el cas, tercers haurien obtingut en operacions idèntiques o semblants realitzades entre parts independents, efectuant, quan siga necessari, les correccions necessàries per a obtindre l'equivalència i considerar les particularitats de les operacions.

5. La deducció de les despeses en concepte de servicis entre entitats vinculades, valorades d'acord amb el que estableix l'apartat 4, estarà condicionada perquè els servicis prestats produïsquen o puguen produir un avantatge o utilitat al seu destinatari.

Quan es tracte de servicis prestats conjuntament a favor de diverses persones o entitats vinculades, i sempre que no siga possible la individualització del servici rebut o la quantificació dels elements determinants de la seua remuneració, serà possible distribuir la contraprestació total entre les persones o entitats beneficiàries, d'acord amb unes regles de repartiment que atenguen criteris de racionalitat. Es considerarà complit este criteri quan el mètode aplicat tinga en compte, a més de la naturalesa del servici i les circumstàncies en què este es preste, els beneficis obtinguts o susceptibles de ser obtinguts per les persones o entitats destinatàries.

6. La deducció de les despeses derivades d'un acord de repartiment de costos de béns o servicis subscrit entre persones o entitats vinculades, valorats d'acord amb el que estableix l'apartat 4, estarà condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Les persones o entitats participants que subscriguen l'acord hauran d'accedir a la propietat o un altre dret que tinga semblants conseqüències econòmiques sobre els actius o drets que, si és el cas, siguen objecte d'adquisició, producció o desenvolupament com a resultat de l'acord.

b) L'aportació de cada persona o entitat participant haurà de tindre en compte la previsió d'utilitats o avantatges que cada un d'ells espere obtindre de l'acord en consideració als criteris de racionalitat.

c) L'acord haurà de preveure la variació de les seues circumstàncies o persones o entitats participants, i establirà els pagaments compensatoris i ajustos que es consideren necessaris.

L'acord subscrit entre persones o entitats vinculades haurà de complir els requisits que reglamentàriament es fixen.

7. Els subjectes passius podran sol·licitar a l'Administració tributària que determine la valoració de les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades amb caràcter previ a la realització d'estes. La dita sol·licitud s'acompanyarà d'una proposta que es fonamentarà en el valor normal de mercat.

L'Administració tributària podrà formalitzar acords amb altres Administracions a l'efecte de determinar conjuntament el valor normal de mercat de les operacions.

L'acord de valoració produirà efectes respecte de les operacions realitzades després de la data en què s'aprove, i tindrà validesa durant els períodes impositius que es concreten en el mateix acord, sense que puga excedir els quatre períodes impositius següents al de la data en què s'aprove. Així mateix, podrà determinar-se que els seus efectes afecten les operacions del període impositiu en curs, així com les operacions realitzades en el període impositiu anterior, sempre que no haja finalitzat el termini voluntari de presentació de la declaració per l'impost corresponent.

En el supòsit de variació significativa de les circumstàncies econòmiques existents en el moment de l'aprovació de l'acord de l'Administració tributària, este podrà ser modificat per a adequar-lo a les noves circumstàncies econòmiques.

Les propostes a què es referix este apartat podran considerar-se desestimades una vegada transcorregut el termini de resolució.

Reglamentàriament es fixarà el procediment per a la resolució dels acords de valoració d'operacions vinculades, així com el de les seues possibles pròrogues.

8. En aquelles operacions en les quals el valor convingut siga diferent del valor normal de mercat, la diferència entre ambdós valors tindrà, per a les persones o entitats vinculades el tractament fiscal que corresponga a la naturalesa de les rendes posades de manifest com a conseqüència de l'existència de la dita diferència.

En particular, en els supòsits en què la vinculació es definisca segons la relació socis o particips-entitat, la diferència tindrà, en la proporció que corresponga al percentatge de participació en l'entitat, la consideració de participació en beneficis d'entitats si la dita diferència fóra a favor del soci o particip, o, amb caràcter general, d'aportacions del soci o particip als fons propis si la diferència fóra a favor de l'entitat.

9. Reglamentàriament es regularà la comprovació del valor normal de mercat en les operacions vinculades d'acord amb les normes següents:

1r. La comprovació de valor es durà a terme en el si del procediment iniciat respecte de l'obligat tributari, la situació tributària del qual siga objecte de comprovació. Sense perjudi del que disposa el següent paràgraf, estes actuacions s'entendran exclusivament amb el dit obligat tributari.

2n. Si contra la liquidació provisional realitzada al dit obligat tributari, com a conseqüència de la correcció valorativa, este interposa el corresponent recurs o reclamació o insta la taxació pericial contradictòria, es notificarà la dita circumstància a les altres persones o entitats vinculades afectades, a fi que puguen presentar-se en el corresponent procediment i presentar les oportunes alegacions.

Transcorreguts els terminis oportuns, sense que l'obligat tributari haja interposat recurs o reclamació o instat la taxació pericial, es notificarà la valoració a les altres persones o entitats vinculades afectades, perquè aquells que ho desitgen puguen optar de manera conjunta per promoure la taxació pericial o interposar l'oportú recurs o reclamació. La interposició de recurs o reclamació o la promoció de la taxació pericial contradictòria interrompra el termini de prescripció del dret de l'Administració tributària a efectuar les oportunes liquidacions a l'obligat tributari, d'esta manera s'inicia de nou el còmput del dit termini quan la valoració realitzada per l'Administració haja adquirit fermesa.

3r. La fermesa de la valoració continguda en la liquidació determinarà l'eficàcia i fermesa del valor de mercat enfront de les altres persones o entitats vinculades. L'Administració tributària efectuarà les regularitzacions que corresponguen en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

4t. El que disposa este apartat serà aplicable respecte de les persones o entitats vinculades afectades per la correcció valorativa que siguen subjectes passius de l'Impost sobre Societats, contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o establiments permanents de contribuents de l'Impost sobre la Renda de No Residents.

5t. El que disposa este apartat es considerarà sense perjudi del que preveuen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern.

10. Constituïx infracció tributària no aportar o aportar de manera incompleta, inexacta o amb dades falses la documentació que, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 d'este article i en la seua normativa de desplegament, hagen de mantindre a disposició de l'Administració tributària les persones o entitats vinculades.

També constitueix infracció tributària el fet que el valor normal de mercat, que es derive de la documentació prevista en este article i en la seua normativa de desplegament, no siga el declarat en l'Impost sobre Societats, l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o l'Impost sobre la Renda de No Residents.

Esta infracció serà greu i se sancionarà d'acord amb les normes següents:

1r. Quan no siga procedent realitzar correccions valoratives per l'Administració tributària respecte de les operacions subjectes a l'Impost sobre Societats, a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o a l'Impost sobre la Renda de No Residents, la sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 1.500 euros per cada dada i 15.000 euros pel conjunt de dades, omesa, inexacta o falsa, referides a cada una de les obligacions de documentació que s'establisquen reglamentàriament per al grup o per a cada entitat en la condició de subjecte passiu o contribuent.

2n. Quan siga procedent efectuar correccions valoratives per l'Administració tributària respecte de les operacions subjectes a l'Impost sobre Societats, a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o a l'Impost sobre la Renda de No Residents, la sanció consistirà en multa pecuniària proporcional del 15 per cent sobre l'import de les quantitats que resulten de les correccions valoratives de cada operació, amb un mínim del doble de la sanció que correspondria per aplicació del número 1r anterior. Esta sanció serà incompatible amb la que siga procedent, si és el cas, per l'aplicació dels articles 191, 192, 193 o 195 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, per la part de bases que hagen donat lloc a la imposició de la infracció prevista en este número.

La quantia de les sancions pecuniàries imposades, d'acord amb el que preveu este número, es reduirà conforme al que disposa l'article 188.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

3r. La quantia de les sancions pecuniàries imposades, d'acord amb el que preveuen els números 1r i 2n d'este apartat, es reduiran conforme al que disposa l'article 188.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

4t. Quan siga procedent efectuar correccions valoratives per l'Administració tributària respecte de les operacions subjectes a l'Impost sobre Societats, a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o a l'Impost sobre la Renda de No Residents sense que s'haja produït l'incompliment que constitueix esta infracció i la dita correcció origine falta d'ingrés, obtenció indeguda de devolucions tributàries o determinació o acreditació improcedent de partides a compensar en declaracions futures, o es declare incorrectament la renda neta sense que produïska falta d'ingrés o obtenció indeguda de devolucions per haver-se compensat en un procediment de comprovació o investigació quantitats pendents de compensació, deducció o aplicació, les dites conductes no constituïran comissió de les infraccions dels articles 191, 192, 193 o 195 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, per la part de bases que hagen donat lloc a correcció valorativa.

5t. Les sancions previstes en este apartat seran compatibles amb l'establida per a la resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària en l'article 203 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, per la desatenció dels requeriments realitzats.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les operacions que es realitzen amb persones o entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals es valoraran pel seu valor normal de mercat, sempre que no determine una tributació a Espanya inferior a la que haja correspost per aplicació del valor convingut o un diferiment de la dita tributació.

Els qui realitzen les operacions assenyalades en el paràgraf anterior estaran subjectes a l'obligació de documentació a què es referix l'article 16.2 d'esta Llei amb les especialitats que reglamentàriament s'establisquen.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 20, que queda redactat en els termes següents:

«3. Els subjectes passius podran sotmetre a l'Administració tributària, en els termes de l'article 16.7 d'esta llei, una proposta per a l'aplicació d'un coeficient diferent de l'establert en l'apartat 1. La proposta es fonamentarà en l'endeutament que el subjecte passiu haja pogut obtindre en condicions normals de mercat de persones o entitats no vinculades.

El que preveu este apartat no serà aplicable a les operacions realitzades amb o per persones o entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals.»

Article segon. *Modificació del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de No Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

S'introdueixen les següents modificacions en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de No Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 9, que queda redactat en els termes següents:

«3. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents d'este Impost, així com quan es tracte del depositari o gestor de béns o drets no afectes a un establiment permanent i pertanyents a persones o entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals, les actuacions de l'Administració tributària podran considerar-se directament amb el responsable, al qual serà exigible el deute tributari, sense que siga necessari l'acte administratiu previ de derivació de responsabilitat, previst en l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

En la resta de supòsits, la responsabilitat solidària s'exigirà en els termes que preveu l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.»

Dos. Es modifica l'article 10, que queda redactat en els termes següents:

«Article 10. *Representants*

1. Els contribuents per este Impost estaran obligats a nomenar, abans de la fi del termini de declaració de la renda obtinguda a Espanya, una persona física o jurídica amb residència a Espanya, perquè els represente davant de l'Administració tributària en relació amb les seues obligacions per este Impost, quan operen per mediació d'un establiment permanent, en els supòsits a què es referixen els articles 24.2 i 38 d'esta Llei o quan, a causa de la quantia o les característiques de la renda obtinguda en territori espanyol pel contribuent, així ho requereisca l'Administració tributària.

Esta obligació serà, així mateix, exigible a les persones o entitats residents en països o territoris amb què no hi haja un efectiu intercanvi d'informació tributària, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, que siguen titulars de béns situats o de drets que es complisquen o exerciten en territori espanyol, excloent-ne els valors negociats en mercats secundaris oficials.

El contribuent, o el seu representant, estarà obligat a informar de l'Administració tributària el nomenament, degudament acreditat, en el termini de dos mesos a partir de la data d'este.

La designació es comunicarà a la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en què hagen de presentar la declaració per este Impost. A la comunicació acompanyarà l'expressa acceptació del representant.

2. En cas d'incompliment de l'obligació de nomenament que estableix l'apartat anterior, l'Administració tributària podrà considerar representant de l'establiment permanent o del contribuent a què es referix l'article 5.c) d'esta Llei a qui figure com a tal en el Registre Mercantil. Si no hi ha representant nomenat o inscrit, o és una persona diferent de qui està facultat per a contractar en nom d'aquells, l'Administració tributària podrà considerar com a tal este últim.

En cas d'incompliment de l'obligació de nomenament de representant exigible a les persones o entitats residents en països o territoris amb què no hi haja un intercanvi efectiu d'informació tributària, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, l'Administració tributària podrà considerar que el seu representant és el depositari o gestor dels béns o drets dels contribuents.

3. L'incompliment de l'obligació a què es referix l'apartat 1 es considerarà infracció tributària greu, i la sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 2.000 euros.

Quan es tracte de contribuents residents en països o territoris amb què no hi haja un intercanvi efectiu d'informació tributària, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, la dita multa ascendirà a 6.000 euros.

La sanció imposada, d'acord amb el que preveu este apartat, es reduirà conforme al que disposa l'article 188.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 11, que queda redactat en els termes següents:

«2. Quan no s'haja designat representant, les notificacions realitzades en el domicili fiscal del responsable solidari tindran el mateix valor i produiran els mateixos efectes que si s'hagueren realitzat directament al contribuent.

La mateixa validesa, en defecte de designació de representant per part de persones o entitats residents en països o territoris amb els quals no hi haja un intercanvi efectiu d'informació tributària, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, i a falta de responsable solidari, tindran les notificacions que es puguen realitzar en el lloc de situació de qualsevol dels immobles de la seua titularitat.»

Quatre. Es modifica l'article 15, que queda redactat en els termes següents:

«Article 15. *Formes de subjecció i operacions vinculades*

1. Els contribuents, que obtinguen rendes per mitjà d'establiment permanent situat en territori espanyol tributaran per la totalitat de la renda imputable al dit establiment, siga quin siga el lloc de la seua obtenció, d'acord amb el que disposa el capítol III.

Els contribuents que obtinguen rendes sense mediació d'establiment permanent tributaran de forma separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que siga possible cap compensació entre aquelles i en els termes que preveu el capítol IV.

2. A les operacions realitzades per contribuents per este Impost amb persones o entitats que hi estiguen vinculades els seran aplicables les disposicions de l'article 16 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

A este efecte, es consideraran persones o entitats vinculades les mencionades en l'article 16.3 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març. En tot cas, s'entendrà que hi ha vinculació entre un establiment permanent situat en territori espanyol amb la seua casa central, amb altres establiments permanents de la mencionada casa central i amb altres persones o entitats vinculades a la casa central o els seus establiments permanents, ja estiguen situats en territori espanyol o a l'estranger.

En tot cas, els contribuents que obtinguen rendes per mitjà d'establiment permanent podran sol·licitar a l'Administració tributària que determine la valoració de les despeses de direcció i generals d'administració que resulten deduïbles, conforme al que disposa l'article 16.7 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Cinc. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, es modifica l'article 18, que queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Determinació de la base imposable.*

1. La base imposable de l'establiment permanent es determinarà d'acord amb les disposicions del règim general de l'Impost sobre Societats, sense perjudici del que disposen els paràgrafs següents:

a) Per a la determinació de la base imposable, no seran deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectue a la casa central o a algun dels seus establiments permanents en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contra-prestació de servicis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, seran deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de Bancs estrangers a la seua casa central, o a altres establiments permanents, per a la realització de la seua activitat.

b) Per a la determinació de la base imposable serà deduïble la part raonable de les despeses de direcció i generals d'administració que corresponga a l'establiment permanent, sempre que es complisquen els requisits següents:

1r. Reflex en els estats comptables de l'establiment permanent.

2n. Constància, per mitjà de memòria informativa presentada amb la declaració, dels imports, criteris i mòduls de repartiment.

3r. Racionalitat i continuïtat dels criteris d'imputació adoptats.

Es considerarà complert el requisit de racionalitat dels criteris d'imputació quan estos es basen en la utilització de factors realitzada per l'establiment permanent i en el cost total dels dits factors.

En aquells casos en què no siga possible utilitzar el criteri assenyalat en el paràgraf anterior, la imputació podrà realitzar-se atenen la relació en què es trobe alguna de les magnituds següents:

Xifra de negocis.

Costos i despeses directes.

Inversió mitjana en elements d'immobilitzat material afecte a activitats o explotacions econòmiques.

Inversió mitjana total en elements afectes a activitats o explotacions econòmiques.

c) En cap cas resultaran imputables quantitats corresponents al cost dels capitals propis de l'entitat afectes, directament o indirectament, a l'establiment permanent.

2. L'establiment permanent podrà compensar les seues bases imposables negatives, d'acord amb el que preveu l'article 25 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3. Quan les operacions realitzades a Espanya per un establiment permanent no tanquen un cicle mercantil complet determinant d'ingressos a Espanya, o finalitze este el contribuent o un o més dels seus establiments permanents sense que es produïska cap contraprestació, a banda de la cobertura de les despeses originades per l'establiment permanent, i sense que es destine la totalitat o una part dels productes o servicis a tercers distints del mateix contribuent, seran aplicables les regles següents:

a) Els ingressos i les despeses de l'establiment permanent es valoraran segons les normes de l'article 16 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, amb determinació del deute tributari segons les normes aplicables en el règim general de l'Impost sobre Societats i en el qual preveuen els apartats anteriors d'este article.

b) Subsidiàriament, s'aplicaran les regles següents:

1a. La base imposable es determinarà aplicant el percentatge que a este efecte assenyalen el ministre d'Economia i Hisenda sobre el total de les despeses incorregudes en l'exercici de l'activitat que constituïx l'objecte de l'establiment permanent. A la dita quantitat s'addicionarà la quantia íntegra dels ingressos de caràcter accessori, com a interessos o cànon, que no constituïsquen el seu objecte empresarial, així com els guanys i les pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a l'establiment.

A l'efecte d'esta regla, les despeses de l'establiment permanent es computaran per la seua quantia íntegra, sense que siga admissible cap minoració o compensació.

2a. La quota íntegra es determinarà aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen general, sense que hi siguen aplicables les deduccions i bonificacions regulades en l'esmentat règim general.

4. Tractant-se d'establiments permanents l'activitat del qual en territori espanyol consistisca en obres de construcció, instal·lació o muntatge la

duració del qual excedisca els sis mesos, activitats o explotacions econòmiques de temporada o estacionals, o activitats d'exploració de recursos naturals, l'Impost s'exigirà conforme a les regles següents:

a) Segons el que preveuen per a les rendes d'activitats o explotacions econòmiques obtingudes en territori espanyol sense mediació d'establiment permanent els articles 24.2 i 25, seran aplicables, a este efecte, les regles següents:

1a. Les regles sobre meritació i presentació de declaracions seran les relatives a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

2a. Els contribuents quedaran rellevats del compliment de les obligacions comptables i registrals de caràcter general. No obstant això, hauran de conservar i mantindre a disposició de l'Administració tributària els justificants dels ingressos obtinguts i dels pagaments realitzats per este Impost, així com, si és el cas, de les retencions i els ingressos a compte realitzats i declaracions relatives a estos.

Així mateix, estaran obligats a presentar una declaració censal i declarar el seu domicili fiscal en territori espanyol, així com a comunicar els canvis que s'hi produïren o les dades consignades en aquella.

b) No obstant això, el contribuent podrà optar per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents en els articles precedents.

Serà obligatòria, en tot cas, l'aplicació del sistema assenyalat en el paràgraf a) anterior quan l'establiment permanent no dispose de comptabilitat separada de les rendes obtingudes en territori espanyol.

L'opció haurà de manifestar-se al temps de presentar la declaració censal de començament d'activitat.

c) No seran aplicables, en cap cas, als contribuents que segueixen el sistema previst en el paràgraf a) anterior les regles establides en els convenis per a evitar la doble imposició en els supòsits de rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.»

Sis. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, es modifica el paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 19, que queda redactat en els termes següents:

«a) A les rendes obtingudes en territori espanyol a través d'establiments permanents per entitats que tinguen la seua residència fiscal en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que es tracte d'un país o territori considerat com a paradís fiscal.»

Set. Es modifica l'apartat 4 de l'article 24, que queda redactat en els termes següents:

«4. La base imposable corresponent als guanys patrimonials es determinarà aplicant, a cada alteració patrimonial que es produïska, les normes previstes en la secció 4a del capítol I del títol II, excepte l'article 31.2, i en el títol VIII, excepte l'article 95.1.a), segon paràgraf, del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

En cas d'entitats no residents, quan el guany patrimonial provinga d'una adquisició a títol lucratiu, el seu import serà el valor normal de mercat de l'element adquirit.

Tractant-se de guanys patrimonials a què es referix l'article 13.1.i).3 d'esta Llei procedents de la transmissió de drets o participacions en entitats residents en països o territoris amb què no hi haja

un efectiu intercanvi d'informació tributària, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, el valor de transmissió es determinarà atenent proporcionalment el valor de mercat, en el moment de la transmissió, dels béns immobles situats en territori espanyol, o dels drets de gaudi sobre els dits béns.»

Huit. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 25, amb el contingut següent:

«3. Tractant-se de guanys patrimonials a què es referix l'article 13.1.i).3 d'esta Llei, procedents de la transmissió de drets o participacions en entitats residents en països o territoris amb què no hi haja un intercanvi efectiu d'informació tributària, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, els béns immobles situats en territori espanyol quedaran afectes al pagament de l'Impost.

No obstant això, si el titular dels dits béns immobles fóra una entitat amb residència fiscal a Espanya, quedaran afectes al pagament de l'Impost els drets o les participacions en la dita entitat que, directament o indirectament, corresponguen al contribuent.»

Nou. S'afeg una nova disposició addicional primera, amb el contingut següent:

«Disposició addicional primera. *Procediments amistosos.*

1. Els conflictes que puguen sorgir amb Administracions d'altres Estats en l'aplicació dels convenis i tractats internacionals es resoldran d'acord amb els procediments amistosos previstos en els mateixos convenis o tractats, sense perjudici del dret a interposar els recursos o les reclamacions que puguen resultar procedents.

2. L'aplicació de l'acord a què arriben ambdós Administracions, en l'àmbit d'un procediment amistós, es realitzarà en el moment o període en què l'acord adquirisca fermesa, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

3. A este efecte, reglamentàriament s'establirà el procediment per a la resolució d'estos procediments amistosos, així com per a l'aplicació de l'acord resultant.

4. No podrà interposar-se cap recurs contra els esmentats acords, sense perjudici dels recursos previstos contra l'acte o els actes administratius que es dicten en aplicació dels dits acords.

5. 1r. En els procediments amistosos, l'ingrés del deute quedarà suspès automàticament a instàncies de l'interessat quan es garantisca el seu import, els interessos de demora que genere la suspensió i els recàrrecs que puguen procedir en el moment de la sol·licitud de la suspensió, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

No es podrà suspendre l'ingrés del deute, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, mentres es puga sol·licitar la suspensió en via administrativa o jurisdiccional.

2n. Les garanties admissibles per a obtindre la suspensió automàtica, a què es referix el número anterior, seran exclusivament les següents:

- a) Depòsit de diners o valors públics.
- b) Aval o fiança de caràcter solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproc o certificat d'assegurança de caució.

3r. Si els procediments amistosos no es referixen a la totalitat del deute, la suspensió prevista en este apartat es limitarà a l'import afectat pels procediments amistosos.»

SECCIÓ 2a. IMPOSTOS INDIRECTES

Article tercer. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit:

U. Es fa una nova redacció del número 3r de l'article 12, que queda redactat en els termes següents:

«3 Les altres prestacions de servicis realitzades a títol gratuït pel subjecte passiu no mencionades en els números anteriors d'este article, sempre que es realitzen per a fins aliens als de l'activitat empresarial o professional.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat cinc de l'article 79, que queda redactat com següent:

«Cinc. Quan hi haja vinculació entre les parts que intervinguen en una operació, la seua base imposable serà el valor normal de mercat.

La vinculació podrà provar-se per qualsevol dels mitjans admesos en dret. Es considerarà que hi ha vinculació en els supòsits següents:

a) En cas que una de les parts intervinents siga un subjecte passiu de l'Impost sobre Societats o un contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o de l'Impost sobre la Renda de No Residents, quan així es deduïska de les normes reguladores dels dits Impostos que siguen aplicables.

b) En les operacions realitzades entre els subjectes passius i les persones lligades a estos per relacions de caràcter laboral o administratiu.

c) En les operacions realitzades entre el subjecte passiu i el seu cònjuge o els seus parents consanguinis fins al tercer grau inclusivament.

d) En les operacions realitzades entre una entitat sense fins lucratiu a què es referix l'article 2 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, sobre Règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge i els seus fundadors, associats, patrons, representants estatutaris, membres dels òrgans de govern, els cònjuges o parents fins al tercer grau inclusivament de qualsevol d'ells.

e) En les operacions realitzades entre una entitat que siga empresarial o professional i qualsevol dels seus socis, associats, membres o partícips.

Esta regla de valoració únicament serà aplicable quan es complisquen els requisits següents:

a) Que el destinatari de l'operació no tinga dret a deduir totalment l'impost corresponent a esta i la contraprestació pactada siga inferior a la que correspondria en condicions de lliure competència.

b) Quan l'empresari o professional que realitze l'entrega de béns o prestació de servicis determine les seues deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que no genere el dret a la deducció, la contraprestació pactada siga inferior al valor normal de mercat.

c) Quan l'empresari o professional que realitze l'entrega de béns o prestació de servicis determine les seues deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que genere el dret a la deducció, la contraprestació pactada siga superior al valor normal de mercat.

A l'efecte d'esta Llei, es considerarà valor normal de mercat aquell que, per a adquirir els béns o servicis en qüestió en eixe mateix moment, un destinatari, en la mateixa fase de comercialització en què es realitze l'entrega de béns o prestació de servicis, hauria de pagar en el territori d'aplicació de l'Impost en condicions de lliure competència un proveïdor independent.

Quan no hi haja entrega de béns o prestació de servicis comparable, es considerarà valor de mercat:

a) Respecte a les entregues de béns, un import igual o superior al preu d'adquisició dels dits béns o béns semblants o, a falta de preu de compra, al seu preu de cost, determinat en el moment de la seua entrega.

b) Respecte a les prestacions de servicis, la totalitat dels costos que la seua prestació supose a l'empresari o al professional.

A l'efecte dels dos paràgrafs anteriors, serà aplicable, quan siga procedent, el que disposa l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Tres. S'afig un nou apartat cinc a l'article 87, amb la redacció següent:

«Cinc. 1. Seran responsables subsidiaris de les quotes tributàries corresponents a les operacions gravades que hagen de satisfer els subjectes passius aquells destinataris d'estes que siguen empresaris o professionals, que raonablement hagen de presumir que l'impostat repercutit o que siga repercutida per l'empresari o professional que les realitza, o per qualsevol dels qui hagen realitzat l'adquisició i entrega dels béns de què es tracte, no haja sigut ni serà objecte de declaració i ingrés.

2. A este efecte, es considerarà que els destinataris de les operacions mencionades en el número anterior havien raonablement de presumir que l'impostat repercutit o que s'haja hagut de repercutir no haja sigut ni serà objecte de declaració i ingrés, quan, com a conseqüència d'això, ells hagen satisfet un preu notòriament anòmal.

Es considerarà preu notòriament anòmal:

a) El que siga sensiblement inferior al corresponent als dits béns en les condicions en què s'ha realitzat l'operació o al satisfet en adquisicions anteriors de béns idèntics.

b) El que siga sensiblement inferior al preu d'adquisició dels dits béns per part de qui ha realitzat la seua entrega.

Per a la qualificació del preu de l'operació com a notòriament anòmal, l'Administració tributària estudiarà la documentació de què dispose, així com l'aportada pels destinataris, i valorarà, quan siga possible, altres operacions realitzades en el mateix sector econòmic que guarden un alt grau de similitud amb l'analitzada, a fi de quantificar el valor normal de mercat dels béns existent en el moment de realització de l'operació.

No es considerarà com a preu notòriament anòmal aquell que es justifique per l'existència de factors econòmics diferents de l'aplicació de l'Impost.

3. Per a l'exigència d'esta responsabilitat, l'Administració tributària haurà d'acreditar l'existència d'un impostat repercutit o que s'haja hagut de repercutir que no ha sigut objecte de declaració i ingrés.

4. Una vegada que l'Administració tributària haja constatat la concurrència dels requisits esta-

blits en els apartats anteriors, declararà la responsabilitat conforme al que disposa l'article 41.5 de la Llei 58/2003, General Tributària.»

Quatre. S'afig un nou ordinal 8u de l'article 120.U, amb la redacció següent:

«8. Règim especial del grup d'entitats.»

Cinc. S'afig un nou capítol IX al títol IX de la Llei, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IX

Règim especial del grup d'entitats

Article 163 quinquies. *Requisits subjectius del règim especial del grup d'entitats.*

U. Podran aplicar el règim especial del grup d'entitats els empresaris o professionals que formen part d'un grup d'entitats. Es considerarà com a grup d'entitats el format per una entitat dominant i les seues entitats dependents, sempre que les seues d'activitat econòmica o establiments permanents de totes i cada una d'estes radiquen en el territori d'aplicació de l'Impost.

Cap empresari o professional podrà formar part simultàniament de més d'un grup d'entitats.

Dos. Es considerarà com a entitat dominant aquella que complisca els requisits següents:

a) Que tinga personalitat jurídica pròpia. No obstant això, els establiments permanents ubicats en el territori d'aplicació de l'Impost podran tindre la condició d'entitat dominant respecte de les entitats les participacions de la qual estiguen afectes als dits establiments, sempre que es complisquen la resta de requisits establits en este apartat.

b) Que tinga una participació, directa o indirecta, almenys, del 50 per cent del capital d'una altra o altres entitats.

c) Que la dita participació es mantinga durant tot l'any natural.

d) Que no siga dependent de cap altra entitat establida en el territori d'aplicació de l'Impost que reunisca els requisits per a ser considerada com a dominant.

Tres. Es considerarà com a entitat dependent aquella que, constituint un empresari o professional diferent de l'entitat dominant, es trobe establida en el territori d'aplicació de l'Impost i en la qual l'entitat dominant posseísca una participació que reunisca els requisits continguts en les lletres b) i c) de l'apartat anterior. En cap cas un establiment permanent ubicat en el territori d'aplicació de l'Impost podrà constituir per si mateix una entitat dependent.

Quatre. Les entitats sobre les quals s'adquirisca una participació com la definida en la lletra b) de l'apartat dos anterior s'integraran en el grup d'entitats amb efecte des de l'any natural següent al de l'adquisició de la participació. En cas d'entitats de nova creació, la integració es produirà, si és el cas, des del moment de la seua constitució, sempre que es complisquen la resta de requisits necessaris per a formar part del grup.

Cinc. Les entitats dependents que perden la dita condició quedaran excloses del grup d'entitats amb efecte des del període de liquidació en què es produísca la dita circumstància.

Article 163 sexies. Condicions per a l'aplicació del règim especial del grup d'entitats.

U. El règim especial del grup d'entitats s'aplicarà quan així ho acorden individualment les entitats que complisquen els requisits establits en l'article anterior i opten per la seua aplicació. L'opció tindrà una validesa mínima de tres anys, sempre que es complisquen els requisits exigibles per a l'aplicació del règim especial, i es considerarà prorrogada, excepte renúncia, que es realitzarà conforme al que disposa l'article 163 nonies. quatre. 1a d'esta Llei. Esta renúncia tindrà una validesa mínima de tres anys i es realitzarà de la mateixa manera. En tot cas, l'aplicació del règim especial quedarà condicionada a l'aplicació per part de l'entitat dominant.

Dos. Els Consells d'administració, o òrgans que exercisquen una funció equivalent hauran d'adoptar els acords a què es referix l'apartat anterior, de les entitats respectives abans de l'inici de l'any natural en què siga aplicable el règim especial.

Tres. Les entitats que d'ara en avant s'integren en el grup i decidisquen aplicar este règim especial hauran de complir les obligacions a què es referixen els apartats anteriors abans de l'inici del primer any natural en què el dit règim que siga aplicable.

Quatre. La falta d'adopció dins del termini i la forma escaient dels acords a què es referixen els apartats u i dos d'este article determinarà la impossibilitat d'aplicar el règim especial del grup d'entitats per part de les entitats en què falte l'acord, sense perjudi de la seua aplicació, si és el cas, a la resta d'entitats del grup.

Cinc. El grup d'entitats podrà optar per l'aplicació del que disposen els apartats u i tres de l'article 163 octies, i, en este cas, haurà de complir-se l'obligació que estableix l'article 163 nonies. quatre. 3a, ambdós d'esta Llei.

Esta opció es referirà al conjunt d'entitats que apliquen el règim especial i formen part del mateix grup d'entitats, que s'hauran d'adoptar conforme al que disposa l'apartat dos d'este article.

En relació amb les operacions a què es referix l'article 163 octies. u d'esta Llei, l'exercici d'esta opció suposarà la facultat de renunciar a les exempcions regulades en l'article 20. U d'esta, sense perjudi que resulten exemptes, si és el cas, les altres operacions que realitzen les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats. L'exercici d'esta facultat es realitzarà amb els requisits, els límits i les condicions que es determinen reglamentàriament.

Article 163 septies. Causes determinants de la pèrdua del dret al règim especial del grup d'entitats.

U. El règim especial regulat en este capítol es deixarà d'aplicar per les causes següents:

1a. La concurrència de qualsevol de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix l'article 53 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.

2a. L'incompliment de l'obligació d'elaboració i conservació del sistema d'informació a què es referix l'article 163 nonies. quatre. 3a d'esta Llei.

La no-aplicació del règim especial regulat en este capítol per les causes anteriorment enunciades no impedirà la imposició, si és el cas, de les sancions previstes en l'article 163 nonies. set d'esta Llei.

Dos. El cessament en l'aplicació del règim especial del grup d'entitats que s'estableix en l'apartat anterior produirà efecte en el període de liquidació

en què concórrega alguna d'estes circumstàncies i següents, i el total de les entitats integrants del grup haurà de complir el conjunt de les obligacions establides en esta Llei a partir del dit període.

Tres. En cas que una entitat pertanyent al grup es trobara al terme de qualsevol període de liquidació en situació de concurs o en procés de liquidació, quedarà exclosa del règim especial del grup des del dit període. L'anterior es considerarà sense perjudi que es continue aplicant el règim especial a la resta d'entitats que complisca els requisits establits a este efecte.

Article 163 octies. Contingut del règim especial del grup d'entitats.

U. Quan s'exercite l'opció que s'estableix en l'article 163 sexies. cinc d'esta Llei, la base imposable de les entregues de béns i prestacions de servicis realitzades en el territori d'aplicació de l'Impost entre entitats d'un mateix grup que apliquen el règim especial regulat en este capítol estarà constituïda pel cost dels béns i servicis utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la seua realització i pels quals s'haja suportat o satisfet efectivament l'Impost. Quan els béns utilitzats tinguen la condició de béns d'inversió, la imputació del seu cost s'haurà d'efectuar per complet dins del període de regularització de quotes corresponents als dits béns que estableix l'article 107, apartats u i tres, d'esta Llei.

No obstant això, a l'efecte del que disposen els articles 101 a 119 i 121 d'esta Llei, la valoració d'estes operacions es farà conforme als articles 78 i 79 d'esta.

Dos. Cada una de les entitats del grup actuarà, en les seues operacions amb entitats que no formen part del mateix grup, d'acord amb les regles generals de l'Impost, sense que, a este efecte, el règim del grup d'entitats produisca cap efecte.

Tres. Quan s'exercite l'opció que s'estableix en l'article 163 sexies. cinc d'esta Llei, les operacions a què es referix l'apartat u d'este article constituïran un sector diferenciat de l'activitat, a què es consideraran afectes als béns i servicis utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les esmentades operacions i pels quals s'haja suportat o satisfet efectivament l'Impost.

Per excepció al que disposa el paràgraf 4t de l'article 101. U d'esta Llei, els empresaris o professionals podran deduir íntegrament les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició de béns i servicis destinats directament o indirectament, totalment o parcialment, a la realització d'estes operacions, sempre que els dits béns i servicis s'utilitzen en la realització d'operacions que generen el dret a la deducció, d'acord amb el que preveu l'article 94 d'esta Llei. Esta deducció es realitzarà, segons la destinació previsible dels mencionats béns i servicis, sense perjudi de la seua rectificació, si aquell fóra alterat.

Quatre. L'import de les quotes deduïbles per a cada un dels empresaris o professionals integrats en el grup d'entitats serà el que resulte de l'aplicació del que disposa el capítol I del títol VIII d'esta Llei i les regles especials establides en l'apartat anterior. Estes deduccions es realitzaran de manera individual per part de cada un dels empresaris o professionals que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

Determinat l'import de les quotes deduïbles per a cada un dels dits empresaris o professionals, seran ells els qui individualment exerciten el dret a

la deducció conforme al que disposen en els dits capítol i títol.

No obstant això, quan un empresari o professional incloga el saldo a compensar que resulte d'una de les seues declaracions liquidacions individuals en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats, no es podrà efectuar la compensació d'eixe import en cap declaració liquidació individual, corresponent a un període ulterior, amb independència que resulte aplicable o no amb posterioritat al règim especial del grup d'entitats.

Cinc. En cas que a les operacions realitzades per alguna de les entitats incloses en el grup d'entitats els fóra aplicable qualsevol dels restants règims especials regulats en esta Llei, les dites operacions seguiran el règim de deduccions que els corresponga segons els dits règims.

Article 163 nonies. Obligacions específiques en el règim especial del grup d'entitats.

U. Les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats tindran les obligacions tributàries establides en este capítol.

Dos. L'entitat dominant exercirà la representació del grup d'entitats davant de l'Administració tributària. Segons este concepte, l'entitat dominant haurà de complir les obligacions tributàries materials i formals específiques que es deriven del règim especial del grup d'entitats.

Tres. Tant l'entitat dominant com cada una de les entitats dependents hauran de complir les obligacions establides en l'article 164 d'esta Llei, excepció feta del pagament del deute Tributari o de la sol·licitud de compensació o devolució, que s'haurà de procedir, a este efecte, conforme al que disposa l'obligació 2.a de l'apartat següent.

Quatre. L'entitat dominant, sense perjudici del compliment de les seues pròpies obligacions, i amb els requisits, els límits i les condicions que es determinen reglamentàriament, serà responsable del compliment de les obligacions següents:

1a. Comunicar a l'Administració tributària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per l'aplicació del règim especial a què es referixen els articles 163 quinquies i sexies d'esta Llei. Tota esta informació haurà de presentar-se abans de l'inici de l'any natural en la qual s'aplicarà el règim especial.

b) La relació d'entitats del grup que apliquen el règim especial, i que identifiquen les entitats que motiven qualsevol alteració en la seua composició respecte a la de l'any anterior, si és el cas. Esta informació haurà de comunicar-se durant el mes de desembre de cada any natural respecte al següent.

c) La renúncia al règim especial, que haurà d'exercitar-se durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què haja de produir efecte, tant pel que fa a la renúncia del total d'entitats que apliquen el règim especial com a les renunciacions individuals.

d) L'opció que s'establix en l'article 163 sexies.cinc d'esta Llei, que haurà d'exercitar-se durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què haja de produir efecte.

2a. Presentar les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats, procedint, si és el cas, a l'ingrés del deute tributari o a la sol·licitud de compensació o devolució que siga procedent. Les dites declaracions liquidacions agregades integraran els resultats de les declaracions liqui-

dacions individuals de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

Les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats hauran de presentar-se una vegada presentades les declaracions liquidacions periòdiques individuals de cada una de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats coincidirà amb el mes natural, amb independència del seu volum d'operacions.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a compensar a favor de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats supere l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, l'excés podrà ser compensat en les declaracions liquidacions agregades que presenten amb posterioritat, sempre que no hagen transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de les declaracions liquidacions individuals en què s'origina el dit excés.

No obstant això, el grup d'entitats podrà optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan siga procedent en virtut del que disposa el capítol II del títol VIII d'esta Llei, sense que en este cas pugua efectuar la seua compensació en declaracions liquidacions agregades posteriors, siga quin siga el període de temps transcorregut fins que la dita devolució es faça efectiva. Als empresaris o professionals que opten per aplicar el règim del grup no els serà aplicable el que disposen els articles 115.Dos i 116 d'esta Llei.

En cas que deixe d'aplicar-se el règim especial del grup d'entitats i queden quantitats pendents de compensació per a les entitats integrades en el grup, estes quantitats s'imputaran a les dites entitats en proporció al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial s'haja aplicat, i serà aplicable, a este efecte, el que disposa l'article 121 d'esta Llei.

3a. Disposar d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i servicis utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les operacions a què es referix l'article 163 octies.U d'esta Llei. Este sistema haurà de reflectir la utilització successiva dels dits béns i servicis fins a la seua aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació haurà d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que hauran de ser homogenis per a totes les entitats del grup i mantindre's durant tots els períodes en què s'aplique el règim especial, llevat que es modifiquen per causes raonables, que hauran de justificar-se en la mateixa memòria.

Este sistema d'informació haurà de conservar-se durant el termini de prescripció de l'Impost.

Cinc. En cas que alguna de les entitats integrades en el grup d'entitats presente una declaració liquidació individual extemporània, s'aplicaran els recàrrecs i interessos que, si és el cas, siguen procedents conforme a l'article 27 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, sense que a este efecte tinga cap incidència el fet que s'haja inclòs originàriament el saldo de la declaració liquidació individual, si és el cas, presentada, en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats.

Quan la declaració liquidació agregada corresponent al grup d'entitats es presente extemporàniament, els recàrrecs que establix l'article 27 de la Llei

58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, s'aplicaran sobre el resultat d'esta, i serà responsable del seu ingrés l'entitat dominant.

Sis. Les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats respondran solidàriament del pagament del deute tributari derivat d'este règim especial.

Set. La no-administració o conservació del sistema d'informació a què es referix l'obligació 3.a de l'apartat quatre serà considerada com a infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consistirà en multa pecuniària proporcional del 2 per cent del volum d'operacions del grup.

Les inexactituds o les omissions en el sistema d'informació a què es referix l'obligació 3a de l'apartat quatre seran considerades com a infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consistirà en multa pecuniària proporcional del 10 per cent de l'import dels béns i servicis adquirits a tercers als quals es referix la informació inexacta o omesa.

D'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 180 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, les sancions previstes en els dos paràgrafs anteriors seran compatibles amb les que procedisquen per l'aplicació dels articles 191, 193, 194 i 195 de la dita llei. La imposició de les sancions establides en este apartat impediran la qualificació de les infraccions tipificades en els articles 191 i 193 de la dita llei com a greus o molt greus per la no-administració, administració incorrecta o no-conservació del sistema d'informació a què es referix l'obligació 3.a de l'apartat quatre.

L'entitat dominant serà subjecte infractor pels incompliments de les obligacions específiques del règim especial del grup d'entitats. Les altres entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats respondran solidàriament del pagament d'estes sancions.

Les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats respondran de les infraccions derivades dels incompliments de les seues pròpies obligacions tributàries.

Huit. Les actuacions dirigides a comprovar l'adequat compliment de les obligacions de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats s'entendran amb l'entitat dominant, com a representant seu. Igualment, les actuacions podran entendre's amb les entitats dependents, que hauran d'atendre l'Administració tributària.

Les actuacions de comprovació o investigació realitzades a qualsevol entitat del grup d'entitats interrompran el termini de prescripció de l'Impost referent al total d'entitats del grup des del moment que l'entitat dominant tinga coneixement formal d'estes.

Les actes i liquidacions que deriven de la comprovació d'este règim especial s'estendran a l'entitat dominant.

S'entendrà que concorre la circumstància d'especial complexitat prevista en l'article 150.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, quan s'aplique este règim especial.»

Article quart. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.*

S'introduïxen les següents modificacions en la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials:

U. Queda derogat l'apartat 4 de l'article 51.

Dos. S'introdueix un article 52 bis amb la redacció següent:

«Article 52 bis. *Devolució parcial pel gasoil d'ús professional.*

1. Els titulars dels vehicles esmentats en l'apartat 2 que complisquen els requisits establits en este tindran dret a una devolució parcial de l'Impost sobre Hidrocarburs satisfet o suportat respecte del gasoil d'ús general que haja sigut utilitzat com a carburant en el motor d'aquells.

2. Els vehicles a què es referix l'apartat 1 són els següents:

a) Els vehicles de motor o conjunts de vehicles adaptats destinats exclusivament al transport de mercaderies per carretera, per compte d'altri o per compte propi, i amb un pes màxim autoritzat igual o superior a 7,5 tones.

b) Els vehicles de motor destinats al transport de passatgers, regular o ocasional, inclosos en les categories M2 M3 de les establides en la Directiva 70/156/CEE del Consell, de 6 de febrer de 1970, relativa a l'aproximació de les legislacions dels Estats membres sobre l'homologació dels vehicles de motor i dels seus remolcs.

c) Els taxis. A este efecte, es considera taxi el turisme destinat al servici públic de viatgers sota llicència municipal i proveït d'aparell taxímetre.

3. Els titulars dels vehicles mencionats en l'apartat anterior hauran de trobar-se en possessió del corresponent títol administratiu que, si és el cas, habilite per a l'exercici de l'activitat, d'acord amb el que preveu la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, i en la seua normativa de desplegament. Igualment, els indicats titulars hauran de trobar-se en possessió dels permisos i les autoritzacions necessaris per a l'exercici de la seua activitat que hagen d'expedir les autoritats autonòmiques o locals.

Quan es tracte de titulars no residents en territori espanyol amb residència o establiment permanent en la resta del territori de la Unió Europea, hauran de trobar-se en possessió de les autoritzacions administratives que establisca la normativa del respectiu Estat membre per a l'exercici de l'activitat corresponent.

4. La base de la devolució estarà constituïda pel resultat de multiplicar algun dels coeficients correctors, a què es referix l'apartat 5 següent, pel volum de gasoil que haja sigut adquirit per l'interessat i destinat a la seua utilització com a carburant en els vehicles mencionats en l'apartat 2 anterior, inclús contingut en mesclades amb biocarburants. La base, així determinada, s'expressarà en milers de litres.

5. Amb l'objecte de prendre en consideració la temperatura mitjana de subministrament del gasoil i el volum mitjà de biocarburants presents en el gasoil, s'establixen els següents coeficients correctors:

a) Gasoils d'ús general diferents dels compresos en la lletra b) següent: 0,998.

b) Productes que complisquen les especificacions tècniques del gasoil d'automoció, però que, pel seu contingut en biocarburants i d'acord amb la normativa vigent en matèria d'especificacions tècniques, requereixen un etiquetatge específic en els punts de venda: el coeficient corrector estarà constituït pel resultat de multiplicar la quantitat de gasoil que haja tributat al tipus de l'epígraf 1.3 (expressada en tant per u) continguda en el producte, pel factor 0,998522. El valor obtingut s'arredondirà al tercer decimal.

El ministre d'Economia i Hisenda podrà revisar, per primera vegada amb efectes a partir de l'1 de gener de 2008, el valor del coeficient corrector establert en la lletra a) anterior i el factor establert en la lletra b) anterior quan, sobre la base de les dades disponibles, s'aprecien variacions rellevants de les dades relatives a la temperatura mitjana en l'àmbit territorial intern i a la proporció mitjana en què els biocombustibles es troben finalment presents en el gasoil posat a consum en l'àmbit territorial intern amb aplicació del tipus de l'epígraf 1.3.

6. a) El tipus de la devolució, expressat en euros per 1.000 litres, serà l'import positiu resultant de restar la quantitat de 269,86 euros del tipus impositiu de l'epígraf 1.3 vigent en el moment de generar-se el dret a la devolució.

b) El tipus de la devolució podrà ser modificat per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

c) La quantia màxima de la devolució a percebre no excedirà la que correspondria a 50.000 litres per vehicle i any, llevat que es tracte de taxis, i en este cas la quantia màxima de la devolució no excedirà la que correspondria a 5.000 litres per taxi i any. El ministre d'Economia i Hisenda disposarà el fraccionament d'estos límits per a la seua aplicació en relació amb períodes de temps inferiors a l'any.

7. El procediment per a la pràctica de la devolució l'establirà el ministre d'Economia i Hisenda i podrà comprendre, entre altres, els aspectes següents:

a) L'obligació que els interessats s'inscriuen en un registre específic i que presenten declaracions tributàries comprensives de les dades de la seua activitat que siguen rellevants per a la gestió i comprovació de la devolució.

b) L'obligació que els interessats utilitzen mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil respecte del qual sol·liciten la devolució. En els casos en què s'establisca, la utilització obligatòria de mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil respecte del qual se sol·licita la devolució tindrà la consideració de declaració tributària per mitjà de la qual se sol·licita la devolució.

c) L'obligació, per a les entitats emissores dels mencionats mitjans de pagament específics i per als venedors de gasoil que els accepten, de proporcionar a l'Administració Tributària la informació derivada de la utilització d'estos pels sol·licitants de la devolució.

8. La utilització dels mitjans de pagament específics a què es referix l'apartat 7 anterior a fi de simular una adquisició de gasoil que indugudament genere el dret a la devolució regulada en este article constituirà infracció tributària greu i serà sancionada amb multa pecuniària proporcional del triple de l'import de l'adquisició simulada, amb un import mínim de 3.000 euros. A l'efecte de la imputació de la responsabilitat per la comissió d'estes infraccions, tindran la consideració d'autors els titulars dels mencionats mitjans de pagament, excepte en cas de sostracció d'estos degudament denunciada.

9. La utilització de gasoil pel qual se sol·licita la devolució regulada en este article en motors diferents dels vehicles mencionats en l'apartat 2 està prohibida. La inobservança d'esta prohibició constituirà una infracció tributària greu que serà sancionada d'acord amb el que preveu l'article 55.

10. El que estableix l'apartat anterior s'entén sense perjudi de les responsabilitats en què incórreguen els qui subministren gasoil pel qual se sol·licita la devolució a persones no autoritzades per a rebre'l.

A l'efecte de l'aplicació del que preveuen els articles 8.6 i 15.11, el gasoil pel qual se sol·licita la devolució tindrà la consideració de gasoil a què s'ha aplicat un tipus reduït en raó de la seua destinació.»

Tres. Es modifica el paràgraf f) de l'apartat 1 de l'article 66, que queda redactat en els termes següents:

«f) Les embarcacions i els vaixells de recreació o d'esports nàutics l'eslora màxima dels quals no excedisca els quinze metres, matriculats per a afectar-los exclusivament l'exercici d'activitats de lloguer.

Esta exempció quedarà condicionada a les limitacions i al compliment dels requisits establerts per al lloguer de vehicles. En tot cas, s'entendrà que no hi ha activitat de lloguer quan l'embarcació siga cedida pel titular per al seu arrendament, sempre que el dit titular o una persona vinculada a ell reba per qualsevol títol un dret d'ús total o parcial sobre la mencionada embarcació o sobre qualsevol altra de què siga titular el cessionari o una persona vinculada al cessionari. Per a l'aplicació d'este paràgraf es consideren persones vinculades aquelles en què concorren les condicions previstes en l'article 79 de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit.»

Quatre. Es modifiquen els paràgrafs j) i k) de l'apartat 1 de l'article 66, que queden redactats en els termes següents:

«j) Les aeronaus matriculades a nom d'empreses de navegació aèria.

En cas d'aeronaus arrendades a empreses de navegació aèria i matriculades al seu nom, l'exempció no serà aplicable quan l'arrendador o persones vinculades a este resulten en el seu conjunt usuaris finals de l'aeronau en un percentatge superior al 5 per 100 de les hores de vol realitzades per esta durant un període de dotze mesos consecutius. Per a l'aplicació d'este paràgraf es consideren persones vinculades aquelles en què concorren les condicions previstes en l'article 79 de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit.

k) Les aeronaus matriculades per a ser cedides en arrendament exclusivament a empreses de navegació aèria.

L'exempció no serà aplicable quan la persona al nom de la qual es matricule l'aeronau o les persones vinculades a esta resulten en el seu conjunt usuaris finals de l'aeronau en un percentatge superior al 5 per 100 de les hores de vol realitzades per esta durant un període de dotze mesos consecutius. Per a l'aplicació d'este paràgraf es consideren persones vinculades aquelles en què concorren les condicions previstes en l'article 79 de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit.»

Cinc. Es modifica l'article 71, que queda redactat en els termes següents:

«Article 71. *Liquidació i pagament de l'Impost.*

1. L'Impost haurà de ser objecte d'autoliquidació i ingrés pel subjecte passiu en el lloc, la forma, els terminis i els impresos que estableisca el ministre d'Economia i Hisenda.

2. Quan es tracte de vehicles usats, l'autoliquidació haurà de ser visada per l'Administració Tributària, en la forma que estableisca el ministre d'Economia i Hisenda, amb caràcter previ a la matriculació definitiva davant de l'òrgan competent. Quan la quota resultant de l'autoliquidació siga inferior a la que resulte d'aplicar els preus mitjans de venda aprovats pel ministre d'Economia i Hisenda, el visat a què es referix este paràgraf només serà

efectuat una vegada que el valor consignat com a base imposable siga comprovat, d'acord amb el que preveu l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. Els preus mitjans a considerar seran els vigents en el moment en què l'interessat sol·licite el visat davant de l'Administració tributària. Així mateix, haurà de procedir-se a la comprovació del valor declarat quan no hi haja preu mitjà de venda aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda per al vehicle a què es referisca l'autoliquidació presentada.

El termini màxim per a efectuar la comprovació serà de trenta dies, a comptar a partir de la posada a disposició del vehicle davant de l'Administració tributària. El transcurs de l'esmentat termini, sense que s'haja realitzat la comprovació, determinarà l'acceptació del valor declarat per l'obligat tributari. A l'efecte del còmput del termini serà aplicable el que disposa l'apartat 2 de l'article 104 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

3. Per a efectuar la matriculació definitiva del mitjà de transport, haurà d'acreditar-se el pagament de l'impost o, si és el cas, el reconeixement de la no-subjecció o de l'exempció.

Com que es tracta de vehicles usats, l'acreditació del pagament de l'impost es realitzarà per mitjà de l'autoliquidació visada per l'Administració tributària en què conste l'ingrés del seu import en el Tresor Públic.»

SECCIÓ 3a. ALTRES NORMES TRIBUTÀRIES

Article quint. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària:

U. S'afeg un nou número 5 a l'article 27, amb la redacció següent:

«5. L'import dels recàrrecs a què es referix l'apartat 2 anterior es reduirà en el 25 per cent, sempre que es realitze l'ingrés total de l'import restant del recàrrec en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'esta Llei obert amb la notificació de la liquidació del dit recàrrec i sempre que es realitze l'ingrés total de l'import del deute resultant de l'autoliquidació extemporània o de la liquidació realitzada per l'Administració derivada de la declaració extemporània, al temps de la seua presentació o en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'esta Llei, respectivament, o sempre que es realitze l'ingrés en el termini o els terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament del dit deute que l'Administració tributària haja concedit amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament haja sol·licitat al temps de presentar l'autoliquidació extemporània o amb anterioritat a la finalització del termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'esta Llei obert amb la notificació de la liquidació resultant de la declaració extemporània.

L'import de la reducció realitzada, d'acord amb el que disposa este apartat, s'exigirà sense més requisit que la notificació a l'interessat, quan no s'hagen realitzat els ingressos a què es referix el paràgraf anterior en els terminis previstos, incloent-hi els corresponents a l'acord d'ajornament o fraccionament.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 29, que queda redactat en els termes següents:

«3. En desplegament del que disposa este article, les disposicions reglamentàries podran regular les circumstàncies relatives al compliment de les obligacions tributàries formals.

En particular, es determinaran els casos en què l'aportació dels llibres registre s'haja d'efectuar de manera periòdica i per mitjans telemàtics.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 41, que queda redactat en els termes següents:

«3. Excepte el que disposa l'apartat 2 de l'article 42 d'esta Llei, la responsabilitat arribarà a la totalitat del deute tributari exigida en període voluntari.

Quan haja transcorregut el termini voluntari de pagament que es concedisca al responsable sense realitzar l'ingrés, s'iniciarà el període executiu i s'exigiran els recàrrecs i interessos que siguen procedents.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 42, que queda redactat en els termes següents:

«2. També seran responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent i, si és el cas, del de les sancions tributàries, incloent-hi el recàrrec i l'interés de demora del període executiu, quan siguen procedents, fins a l'import del valor dels béns o drets que s'hagen pogut embargar o alienar per l'Administració tributària, les següents persones o entitats:

a) Les que siguen causants o col·laboren en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària.

b) Les que, per culpa o negligència, incompliquen les ordes d'embargament.

c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laboren o consenten en l'alçament dels béns o drets embargats, o d'aquells béns o drets sobre els quals s'haja constituït la mesura cautelar o la garantia.

d) Les persones o entitats depositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laboren o consenten en l'alçament d'aquells.»

Cinc. S'afeguen dos nous paràgrafs g) i h) a l'apartat 1 de l'article 43, amb la redacció següent:

g) Les persones o entitats que tinguen el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte, de les persones jurídiques o en les que concórrega una voluntat rectora comuna amb estes, quan resulte acreditat que les persones jurídiques han sigut creades o utilitzades de manera abusiva o fraudulenta per a eludir la responsabilitat patrimonial universal enfront de la Hisenda Pública i hi haja unicitat de persones o esferes econòmiques, o confusió o desviació patrimonial. La responsabilitat s'estendrà a les obligacions tributàries i a les sancions de les dites persones jurídiques.

h) Les persones o entitats de les quals els obligats tributaris tinguen el control efectiu, total o parcial, o en les quals concórrega una voluntat rectora comuna amb els dits obligats tributaris, per les obligacions tributàries d'estos, quan siga acreditat que estes persones o entitats han sigut creades o utilitzades de manera abusiva o fraudulenta com a mitjà d'elusió de la responsabilitat patrimonial universal enfront de la Hisenda Pública, sempre que concórreguen, ja siga una unicitat de persones o esferes econòmiques, ja una confusió o desviació patrimonial.

En estos casos la responsabilitat s'estendrà també a les sancions.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 57, que queda redactat en els termes següents:

«1. El valor de les rendes, productes, béns i la resta d'elements determinants de l'obligació tributària podrà ser comprovat per l'Administració tributària per mitjà dels mitjans següents:

a) Capitalització o imputació de rendiments al percentatge que la llei de cada tribut assenyalava.

b) Estimació per referència als valors que figuren en els registres oficials de caràcter fiscal.

La dita estimació per referència podrà consistir en l'aplicació dels coeficients multiplicadors que determine i publiqui l'Administració tributària competent, en els termes que s'establisquen reglamentàriament, als valors que figuren en el registre oficial de caràcter fiscal que es prenga com a referència a l'efecte de la valoració de cada tipus de béns. Tractant-se de béns immobles, el registre oficial de caràcter fiscal que es prendrà com a referència a l'efecte de determinar els coeficients multiplicadors per a la valoració dels dits béns serà el Cadastre Immobiliari.

c) Preus mitjans en el mercat.

d) Cotitzacions en mercats nacionals i estrangers.

e) Dictamen de pèrits de l'Administració.

f) Valor assignat als béns en les pòlisses de contractes d'assegurances.

g) Valor assignat per a la taxació de les finques hipotecades en compliment del que preveu la legislació hipotecària.

h) Preu o valor declarat corresponent a altres transmissions del mateix bé, tenint en compte les circumstàncies d'estes, realitzades dins del termini que reglamentàriament s'establisca.

i) Qualsevol altre mitjà que es determine en la llei pròpia de cada tribut.»

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 112, que queda redactat en els termes següents:

«1. Quan no siga possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària i intentada almenys dos vegades en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud d'este, es faran constar en l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Serà suficient un sol intent quan el destinatari conste com a desconegut en el dit domicili o lloc.

En este supòsit se citarà l'interessat o el seu representant per a ser notificats per compareixença per mitjà d'anuncis que es publicaran, per una sola vegada per a cada interessat, en el «Boletín Oficial de l'Estado» o en els butlletins de les comunitats autònomes o de les províncies, segons l'Administració de què procedisca l'acte que es pretén notificar i l'àmbit territorial de l'òrgan que el dicte. La publicació en el butlletí oficial corresponent s'efectuarà els dies cinc i vint de cada mes o, si és el cas, l'immediat hàbil posterior.

Cada Administració tributària podrà convindre amb el butlletí oficial corresponent al seu àmbit territorial de competències que tots els anuncis a què es referix el paràgraf anterior, amb independència de quin siga l'àmbit territorial dels òrgans d'eixa Administració que els dicten, es publiquen exclusivament en el dit butlletí oficial. El conveni, que s'aplicarà a les citacions que hagen d'anunciar-se a partir de la seua publicació oficial, podrà contindre

previsions sobre recursos, mitjans adequats per a la pràctica dels anuncis i dates de publicació d'estos.

Estos anuncis podran exposar-se, així mateix, en l'oficina de l'Administració tributària corresponent a l'últim domicili fiscal conegut. En el cas que l'últim domicili conegut radique en l'estranger, l'anunci es podrà exposar en el consolat o secció consular de l'ambaixada corresponent.

L'Administració tributària podrà dur a terme els anteriors anuncis per mitjà de l'ocupació i utilització de mitjans informàtics, electrònics i telemàtics en els termes que establisca la normativa tributària.»

Huit. Es modifica l'apartat 5 de l'article 155, que queda redactat en els termes següents:

«5. Es considerarà produïda i notificada la liquidació i, si és el cas, imposada i notificada la sanció, en els termes de les propostes formulades, si transcorreguts deu dies, comptats des del següent a la data de l'acta, no s'ha notificat a l'interessat acord de l'òrgan competent per a liquidar rectificand els errors materials que puga contindre l'acta amb acord.

Confirmades les propostes, el depòsit realitzat s'aplicarà al pagament de les dites quantitats. Si s'ha presentat aval o certificat d'assegurança de caució, l'ingrés haurà de realitzar-se en el termini a què es referix l'apartat 2 de l'article 62 d'esta llei, o en el termini o terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària ha concedit amb les dites garanties i que l'obligat al pagament ha sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'esta llei.»

Nou. Es modifica l'apartat 5 de l'article 174, que queda redactat en els termes següents:

«5. En el recurs o reclamació contra l'acord de declaració de responsabilitat podrà impugnar-se el pressupost de fet habilitant i les liquidacions a què arriba el dit pressupost, sense que com a conseqüència de la resolució d'estos recursos o reclamacions puguen revisar-se les liquidacions que hagen adquirit fermesa per a altres obligats tributaris, sinó únicament l'import de l'obligació del responsable que haja interposat el recurs o la reclamació.

No obstant això, en els supòsits previstos en l'apartat 2 de l'article 42 d'esta llei no podran impugnar-se les liquidacions a què arriba el dit pressupost, sinó l'abast global de la responsabilitat.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 180, que queda redactat en els termes següents:

«1. Si l'Administració tributària considera que la infracció pot ser constitutiva de delictes contra la Hisenda Pública, passarà el tant de culpa a la jurisdicció competent, o remetrà l'expedient al Ministeri Fiscal i s'abstindrà de seguir el procediment administratiu, que quedarà suspès mentre l'autoritat judicial no dicte sentència ferma, tinga lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o siga produïda la devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal.

La sentència condemnatòria de l'autoritat judicial impedirà la imposició de sanció administrativa.

Si no s'ha apreciat l'existència de delictes, l'Administració tributària iniciarà o continuarà les seues actuacions d'acord amb els fets que els tribunals hagen considerat provats, i es reprendrà el còmput del termini de prescripció en el punt en què estava quan es va suspendre.

Les actuacions administratives realitzades durant el període de suspensió es tindran per inexistents.»

Onze. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 182, que queden redactats en els termes següents:

«1. Respondran solidàriament del pagament de les sancions tributàries, derivades o no d'un deute tributari, les persones o entitats que es troben en els supòsits dels paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 i en els de l'apartat 2 de l'article 42 d'esta Llei, en els termes establits en el dit article. El procediment per a declarar i exigir la responsabilitat solidària serà el previst en l'article 175 d'esta Llei.

2. Respondran subsidiàriament del pagament de les sancions tributàries les persones o entitats que es troben en els supòsits dels paràgrafs a), g) i h) de l'apartat 1 de l'article 43 d'esta Llei, en els termes establits en el dit article.

El procediment per a declarar i exigir la responsabilitat subsidiària serà el previst en l'article 176 d'esta Llei.»

Dotze. S'afeg un apartat 4 a l'article 186, que queda redactat en els termes següents:

«4. Quan s'impose la sanció prevista en l'article 202.3 d'esta Llei es podran imposar, a més, les sancions accessòries previstes en l'apartat 1 d'este article.»

Tretze. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 188, que queda redactat en els termes següents:

(a) En els supòsits previstos en el paràgraf a) de l'apartat anterior, quan s'haja interposat contra la regularització o la sanció el corresponent recurs contenciós administratiu o, en el supòsit d'haver-se presentat aval o certificat d'assegurança de caució en substitució del depòsit, quan no s'ingressen les quantitats derivades de l'acta amb acord en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'esta Llei o en els terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament que haja concedit l'Administració tributària amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució.»

Catorze. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 188, que queda redactat en els termes següents:

(a) Que es realitze l'ingrés total de l'import restant de la dita sanció en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'esta Llei o en el termini o terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària haja concedit amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament haja sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'esta Llei.»

Quinze. Es modifica l'article 202, que queda redactat en els termes següents:

«Article 202. *Infracció tributària per incomplir les obligacions relatives a la utilització i a la sol·licitud del número d'identificació fiscal o d'altres números o codis.*

1. Constituïx infracció tributària l'incompliment de les obligacions relatives a la utilització del número d'identificació fiscal i d'altres números o codis establits per la normativa tributària o duanera.

La infracció prevista en este apartat serà lleu, llevat que constituïska infracció greu d'acord amb el que disposa l'apartat següent.

La sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 150 euros.

2. La infracció prevista en l'apartat 1 serà greu quan es tracte de l'incompliment dels deures que específicament incumbixen les entitats de crèdit en relació amb la utilització del número d'identificació fiscal en els comptes o operacions o en el lliurament o abonament dels xecs al portador.

La sanció consistirà en multa pecuniària proporcional del cinc per cent de les quantitats indegudament abonades o carregades, o de l'import de l'operació o depòsit que hauria d'haver-se cancel·lat, amb un mínim de 1.000 euros.

L'incompliment dels deures relatius a la utilització del número d'identificació fiscal en el lliurament o abonament dels xecs al portador serà sancionat amb multa pecuniària proporcional del cinc per cent del valor facial de l'efecte, amb un mínim de 1.000 euros.

3. També constituïx infracció tributària comunicar dades falses o falsejats en les sol·licituds de número d'identificació fiscal provisional o definitiu.

La infracció prevista en este apartat serà molt greu.

La sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 30.000 euros.»

Setze. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 208, al mateix temps que l'apartat 3 actual passa a ser l'apartat 4. El nou apartat 3 queda redactat en els termes següents:

«3. Els procediments sancionadors garantiran als afectats per estos els següents drets:

a) A ser notificat dels fets que se li imputen, de les infraccions que estos fets puguen constituir i de les sancions que, si és el cas, se li puguen imposar, així com de la identitat de l'instructor, de l'autoritat competent per a imposar la sanció i de la norma que atribuïska esta competència.

b) A formular al·legacions i utilitzar els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.

c) Els altres drets reconeguts per l'article 34 d'esta Llei.»

Dèset. S'afeg un apartat 4 en la disposició addicional sexta amb el contingut següent:

«4. La publicació de la revocació del número d'identificació fiscal assignat a les persones jurídiques o entitats en el «Boletín Oficial del Estado» determinarà que el registre públic corresponent, en funció del tipus d'entitat que es tracte, procedisca a estendre en el full obert a l'entitat a què afecte la revocació una nota marginal en què es farà constar que, d'ara en avant, no podrà realitzar-se cap inscripció que afecte esta, llevat que es rehabiliti el dit número o s'assigne un nou número d'identificació fiscal.

Així mateix, determinarà que les entitats de crèdit no realitzen càrrecs o abonaments en els comptes o depòsits que disposen les persones jurídiques o entitats sense personalitat als que es revoque el número d'identificació fiscal, fins que no es produïska la rehabilitació del dit número o l'assignació a la persona jurídica o entitat afectada d'un nou número d'identificació fiscal.

El que disposa este apartat s'entendrà sense perjudi del compliment per l'entitat de les obligacions tributàries pendents, per a la qual cosa s'utilitzarà transitòriament el número d'identificació fiscal revocat.»

CAPÍTOL II

Altres normes

Article sext. *Modificació de la Llei de 28 de maig de 1862, del Notariat.*

S'introduïxen les següents modificacions en la Llei de 28 de maig de 1862, del Notariat:

U. Es modifica l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«Article 17.

1. El notari redactarà escriptures matrius, pòlisses, estendrà i autoritzarà actes, expedirà còpies, testimonis, legitimacions i legalitzacions i formarà protocols i Llibres-Registres d'operacions.

Les escriptures públiques tenen com a contingut propi les declaracions de voluntat, els actes jurídics que impliquen prestació de consentiment, els contractes i els negocis jurídics de totes classes.

És escriptura matriu l'original que el notari ha de redactar sobre el contracte o acte sotmès a la seua autorització, firmada pels atorgants, pels testimonis instrumentals, o de coneixement si és el cas, i firmada i signada pel mateix notari.

És primera còpia el trasllat de l'escriptura matriu que té dret a obtenir per primera vegada cada un dels atorgants. A l'efecte de l'article 517.2.4t de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, es considerarà títol executiu aquella còpia que l'interessat sol·licite que s'expedisca amb tal caràcter. Expedida la dita còpia el notari inserirà per mitjà de nota en la matriu la seua data d'expedició i interessat que la va sol·licitar.

Les pòlisses tenen com a contingut exclusiu els actes i contractes de caràcter mercantil i financer que siguen propis del tràfic habitual i ordinari d'almenys un dels seus atorgants, i queden exclosos del seu àmbit els altres actes i negocis jurídics, especialment els immobiliaris.

El notari conservarà en el seu Llibre Registre o en el seu protocol ordinari l'original de la pòlissa, en els termes que reglamentàriament es dispose.

A l'efecte del que disposa l'article 517.2.5t de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, es considerarà títol executiu el testimoni expedit pel notari de l'original de la pòlissa degudament conservada en el seu Llibre Registre o la còpia autoritzada d'esta, acompanyada de la certificació a què es refereix l'article 572.2 de l'esmentada Llei.

Les actes notariales tenen com a contingut la constatació de fets o la percepció que tinga el notari d'estos, sempre que per la seua índole no puguen qualificar-se d'actes i contractes, així com els seus juís o qualificacions.

S'entén per protocol la col·lecció ordenada de les escriptures matrius autoritzades durant un any, i es formalitzarà en un o més toms enquadernats, foliats en lletra i amb els altres requisits que es determinen en les instruccions del cas. En el Llibre Registre figuraran pel seu orde, separadament i diàriament, totes les operacions en què hagen intervingut.

2. A l'efecte de la deguda col·laboració del notari i de la seua organització corporativa amb les Administracions públiques, els notaris estaran obligats a portar índexs informatitzats i, si és el cas, en suport paper dels documents protocol·litzats i intervinguts. El notari haurà de vetlar per la més estricta veracitat dels dits índexs, així com per la seua correspondència amb els documents públics autorit-

zats i intervinguts, i serà responsable de qualsevol discrepància que hi haja entre aquells i estos, així com de l'incompliment dels seus terminis de remissió. Reglamentàriament es determinarà el contingut d'estos índexs, i es podrà delegar en el Consell General del Notariat l'addició de noves dades, així com la concreció de les seues característiques tècniques d'elaboració, remissió i conservació.

El Consell General del Notariat formarà un índex únic informatitzat amb l'agregació dels índexs informatitzats que els notaris han de remetre als Col·legis Notariales. A este efecte, amb la periodicitat i en els terminis reglamentàriament establits, els notaris remetran els índexs telemàticament a través de la seua xarxa corporativa i amb les garanties degudes de confidencialitat als Col·legis Notariales, que els remetran, per idèntic mitjà, al Consell General del Notariat.

3. Correspondrà al Consell General del Notariat proporcionar informació estadística en l'àmbit de la seua competència, així com subministrar tota la informació de l'índex que siga necessària a les Administracions públiques que, d'acord amb la Llei, puguen accedir al seu contingut, a l'efecte de la qual podrà crear una unitat especialitzada.

En particular, i sense perjudici d'altres formes de col·laboració que puguen ser procedents, el Consell General del Notariat subministrarà a les Administracions tributàries la informació continguda en l'índex únic informatitzat amb transcendència tributària que necessiten per al compliment de les seues funcions estant al que disposa l'article 94.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, permetrà l'accés telemàtic directe de les Administracions tributàries a l'índex i demanarà del notari per a la seua posterior remissió la còpia de l'instrument públic a què es referisca la sol·licitud d'informació quan esta s'efectue a través del dit Consell.»

Dos. Es modifica l'article 23, que queda redactat en els termes següents:

«Article 23.

Els notaris donaran fe en les escriptures públiques i en aquelles actes que per la seua índole especial ho requerisquen del fet que coneixen les parts o d'haver-se assegurat de la seua identitat pels mitjans supletoris establits en les lleis i reglaments.

Seràn mitjans supletoris d'identificació, en defecte del coneixement personal del notari, els següents:

a) L'afirmació de dos persones, amb capacitat civil, que coneguen l'atorgant i siguen conegudes del notari, sent aquells responsables de la identificació.

b) La identificació d'una de les parts contractants per l'altra, sempre que d'esta última done fe de coneixement el notari.

c) La referència a carnets o documents d'identitat amb retrat i firma expedits per les autoritats públiques, l'objecte dels quals siga identificar les persones.

El notari en este cas respondrà de la concordança dels dades personals, fotografia i firma estampats en el document d'identitat exhibit, amb les del compareixent.

d) La confrontació de firma amb la indubtable d'un instrument públic anterior en què s'haja donat pel notari fe de coneixement del firmant.

El notari, que donara fe de coneixement d'algun dels atorgants, induït a error sobre la personalitat d'estos per l'actuació maliciosa d'ells mateixos o d'altres persones, no incorrerà en responsabilitat

criminal, la qual serà exigida únicament quan siga procedent amb dol. En este supòsit el notari, sense perjuí de l'anterior, serà immediatament sotmés a expedient de correcció disciplinària amb l'obligació d'indemnitzar els danys i perjuís que s'hagen produït per este error a tercers interessats.

Si es tracta d'escriptures públiques relatives a actes o contractes pels quals s'adquirisquen, declaren, constituïsquen, transmeten, graven, modifiquen o extingisquen el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, o a qualssevol altres amb transcendència tributària, els compareixents acreditaran davant del notari autoritzant els seus números d'identificació fiscal i els de les persones o entitats en la representació dels quals actuen, dels quals quedarà constància en l'escriptura.»

Tres. Es modifica l'article 24, que queda redactat en els termes següents:

«Article 24.

En tot instrument públic consignarà el notari el seu nom i veïnat, els noms i veïnat dels testimonis, i el lloc, any i dia de l'atorgament.

Els notaris, en la seua consideració de funcionaris públics, hauran de vetlar per la regularitat no sols formal sinó material dels actes o negocis jurídics que autoritze o intervinga, per la qual cosa estan subjectes a un deure especial de col·laboració amb les autoritats judicials i administratives.

En conseqüència, este deure especial exigix del notari el compliment d'aquelles obligacions que en l'àmbit de la seua competència establisquen les dites autoritats.

En les escriptures relatives a actes o contractes pels quals es declaren, transmeten, graven, modifiquen o extingisquen a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles s'identificaran, quan la contraprestació consistisca en tot o en part en diners o signe que els represente, els mitjans de pagament emprats per les parts. Amb este fi, i sense perjuí del seu posterior desplegament reglamentari, haurà d'identificar-se si el preu es va rebre amb anterioritat o en el moment de l'atorgament de l'escriptura, la seua quantia, així com si es va efectuar en metàl·lic, xec, bancari o no, i, si és el cas, nominatiu o al portador, un altre instrument de gir o bé per mitjà de transferència bancària.

Igualment, en les escriptures públiques citades el notari haurà d'incorporar la declaració prèvia del moviment dels mitjans de pagament aportades pels compareixents quan siga procedent presentar esta en els termes que preveu la legislació de prevenció del blanqueig de capitals. Si no s'aporta la dita declaració per l'obligat a això, el notari farà constar esta circumstància en l'escriptura i ho comunicarà a l'òrgan corresponent del Consell General del Notariat.

En les escriptures públiques a què es referixen este article i l'article 23 d'esta Llei, el Consell General del Notariat subministrarà a l'Administració tributària, d'acord amb el que disposa l'article 17 d'esta Llei, la informació relativa a les operacions en què s'haja incomplert l'obligació de comunicar al notari el número d'identificació fiscal per a la seua constància en l'escriptura, així com els mitjans de pagament emprats i, si és el cas, la negativa a identificar els mitjans de pagament. Estes dades hauran de constar en els índexs informatitzats.»

Article sèptim. *Modificació de la Llei Hipotecària, de 8 de febrer de 1946.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei Hipotecària, de 8 de febrer de 1946:

U. Es modifica l'article 21, que queda redactat en els termes següents:

«Article 21.

1. Els documents relatius a contractes o actes que hagen d'inscriure's expressaran, almenys, totes les circumstàncies que necessàriament ha de contindre la inscripció i siguen relatives a les persones dels atorgants, a les finques i als drets inscrits.

2. Les escriptures públiques relatives a actes o contractes pels quals es declaren, constituïsquen, transmeten, graven, modifiquen o extingisquen a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, quan la contraprestació consistisca, en tot o en part, en diners o signe que els represente, hauran d'expressar, a més de les circumstàncies previstes en el paràgraf anterior, la identificació dels mitjans de pagament emprats per les parts, en els termes que preveu l'article 24 de la Llei del Notariat, de 28 de maig de 1862.»

Dos. Es modifica l'article 254, que queda redactat en els termes següents:

«Article 254.

1. Cap inscripció es farà en el Registre de la Propietat sense que s'acredite prèviament el pagament dels impostos establits o que s'establisquen per les lleis, si els merita l'acte o contracte que es pretén inscriure.

2. No es practicarà cap inscripció en el Registre de la Propietat de títols relatius a actes o contractes pels quals s'adquirisquen, declaren, constituïsquen, transmeten, graven, modifiquen o extingisquen el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, o a qualssevol altres amb transcendència tributària, quan no consten en aquells tots els números d'identificació fiscal dels compareixents i, si és el cas, de les persones o entitats en la representació del qual actuen.

3. No es practicarà cap inscripció en el Registre de la Propietat de títols relatius a actes o contractes pels quals es declaren, constituïsquen, transmeten, graven, modifiquen o extingisquen a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, quan la contraprestació consistisca, en tot o en part, en diners o signe que els represente, si el fedatari públic ha fet constar en l'Espectura la negativa dels compareixents a identificar, en tot o en part, les dades o documents relatius als mitjans de pagament emprats.

4. Les escriptures a què es referixen els números 2 i 3 anteriors es consideraran afligides d'un defecte esmenable. La falta només es considerarà esmenada quan es presente davant del Registre de la Propietat una escriptura en què consten tots els números d'identificació fiscal i en què s'identifiquen tots els mitjans de pagament emprats.»

Article octau. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

Es modifica l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queda redactat en els termes següents:

«Article 108.

1. La transmissió de valors, admesos o no a negociació en un mercat secundari oficial, estarà exempta de l'Impost sobre el Valor Afegit i de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

2. Queden exceptuades del que disposa l'apartat anterior les transmissions realitzades en el mercat secundari, així com les adquisicions en els mercats primaris com a conseqüència de l'exercici dels drets de subscripció preferent i de conversió d'obligacions en accions o per mitjà de qualsevol altra forma, de valors, i tributaran per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats com a transmissions oneroses de béns immobles, en els supòsits següents:

a) Quan els valors o participacions transmesos o adquirits representen parts alíquotes del capital social o patrimoni de societats, fons, associacions i altres entitats l'actiu dels quals estiga constituït almenys en un 50 per 100 per immobles situats en territori espanyol, o en l'actiu del qual s'inclouen valors que li permeten exercir el control en una altra entitat l'actiu de la qual estiga integrat almenys en un 50 per 100 per immobles radicats a Espanya, sempre que, com a resultat de la dita transmissió o adquisició, l'adquirent obtinga una posició tal que li permeti exercir el control sobre eixes entitats o, una vegada obtingut el dit control, augmente la quota de participació en estes.

A l'efecte del còmput del 50 per 100 de l'actiu constituït per immobles, es tindran en compte les regles següents:

1a. Per a realitzar el còmput de l'actiu, els valors nets comptables de tots els béns se substituiran pels seus respectius valors reals determinats a la data en què tinga lloc la transmissió o adquisició.

2a. No es tindran en compte aquells immobles, excepte els terrenys i solars, que formen part de l'actiu circulant de les entitats l'objecte social exclusiu dels quals consistisca en l'exercici d'activitats empresarials de construcció o promoció immobiliària.

3a. El còmput haurà de realitzar-se en la data en què tinga lloc la transmissió o adquisició dels valors o participacions, a l'efecte de la qual el subjecte passiu estarà obligat a formar un inventari de l'actiu en la dita data i a facilitar-lo a l'Administració tributària a requeriment d'esta.

4a. L'actiu total a computar es minorarà en l'import del finançament alié amb venciment igual o inferior a 12 mesos, sempre que s'haja obtingut en els 12 mesos anteriors a la data en què es produïska la transmissió dels valors.

Tractant-se de societats mercantils, es considerarà obtingut el dit control quan directament o indirectament s'aconseguisca una participació en el capital social superior al 50 per 100. A este efecte es computaran també com a participació de l'adquirent els valors de les altres entitats pertanyents al mateix grup de societats.

En els casos de transmissió de valors a la mateixa societat tenidora dels immobles per a la seua posterior amortització per esta, s'entendrà a efectes fiscals que té lloc el fet imposable definit en esta lletra a). En este cas serà subjecte passiu l'accionista que, com a conseqüència de les dites operacions, obtinga el control de la societat, en els termes abans indicats.

b) Quan els valors transmesos hagen sigut rebuts per les aportacions de béns immobles realitzades en ocasió de la constitució o ampliació de societats, o l'ampliació del seu capital social, sempre que entre la data d'aportació i la de transmissió no haja transcorregut un termini de tres anys.

3. En les transmissions o adquisicions de valors a què es referix l'apartat 2 anterior s'aplicarà el tipus corresponent a les transmissions oneroses de béns immobles, sobre el valor real dels mencionats béns calculat d'acord amb les regles contingudes en la normativa vigent de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats. Amb este fi es prendrà com a base imposable:

a) En els supòsits a què es referix la lletra a) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional sobre el valor real de la totalitat de les partides de l'actiu que, a l'efecte de l'aplicació d'esta norma, hagen de computar-se com a immobles, que corresponga al percentatge total de participació que es passe a tindre en el moment de l'obtenció del control o, una vegada obtingut, onerosament o lucratiu, el dit control, al percentatge en què augmente la quota de participació.

Quan els valors transmesos representen parts alíquotes del capital social o patrimoni d'entitats en l'actiu de les quals s'inclouga una participació tal que permeti exercir el control en altres entitats, per a determinar la base imposable només es tindran en compte els immobles d'aquelles l'actiu dels quals estiga integrat almenys en un 50 per 100 per immobles.

b) En els supòsits a què es referix la lletra b) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional del valor real dels immobles que van ser aportats en el seu dia corresponent a les accions o participacions transmeses.

4. Les excepcions regulades en l'apartat 2 d'este article no seran aplicables a les transmissions de valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial, sempre que la transmissió es produïska després del termini d'un any des de l'admissió a negociació dels dits valors. A este efecte, per al còmput del termini d'un any no es tindran en compte aquells períodes en què s'haja suspès la negociació dels valors.

No obstant això, quan la transmissió de valors es realitze en l'àmbit d'ofertes públiques de venda o d'ofertes públiques d'adquisició, no serà necessari el compliment del termini previst en el paràgraf anterior.

Article nové. *Modificació de la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la Funció Estadística Pública.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 48 de la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la Funció Estadística Pública, que queda redactat en els termes següents:

«3. En la resta de casos, correspondrà a l'Institut Nacional d'Estadística la potestat sancionadora i l'exercirà, a través del seu president, en la forma establida en l'article 54 d'esta Llei. No obstant això, quan es tracte d'infraaccions a les estadístiques dels intercanvis de béns entre Estats membres de la Unió Europea, correspondrà la potestat sancionadora al director del Departament de Duanes i Imposos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.»

Article deu. *Modificació del Text Refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març.*

S'introduïxen les següents modificacions en el Text Refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 7, que queda redactat en els termes següents:

«2. S'entén per sòl de naturalesa urbana:

a) El classificat o definit pel planejament urbanístic com a urbà, urbanitzat o equivalent.

b) Els terrenys que tinguen la consideració d'urbanitzables o aquells per als quals els instruments d'ordenació territorial i urbanística prevegen o permeten el seu pas a la situació de sòl urbanitzat, sempre que estiguen inclosos en sectors o àmbits espacials delimitats, així com els altres sòls d'este tipus a partir del moment d'aprovació de l'instrument urbanístic que establisca les determinacions per al seu desenvolupament.

c) L'íntegrat de forma efectiva en la trama de dotacions i servicis propis dels nuclis de població.

d) L'ocupat pels nuclis o assentaments de població aïllats, si és el cas, del nucli principal, siga quin siga l'hàbitat en què es localitzen i amb independència del grau de concentració de les edificacions.

e) El sòl ja transformat per comptar amb els servicis urbans establits per la legislació urbanística o, si no n'hi ha, per disposar d'accés rodat, abastiment d'aigua, evacuació d'aigües i subministrament d'energia elèctrica.

f) El que estiga consolidat per l'edificació, en la forma i amb les característiques que establisca la legislació urbanística.

S'exceptua de la consideració de sòl de naturalesa urbana el que integre els béns immobles de característiques especials».

Dos. Es modifica l'article 38, que queda redactat en els termes següents:

«Article 38. *Constància documental i registral de la referència cadastral.*

La referència cadastral dels béns immobles haurà de figurar en els instruments públics, manaments i resolucions judicials, expedients i resolucions administratives i en els documents on consten els fets, actes o negocis de transcendència real relatius al domini i la resta de drets reals, contractes d'arrendament o de cessió per qualsevol títol de l'ús de l'immoble, contractes de subministrament d'energia elèctrica, projectes tècnics o qualssevol altres documents relatius als béns immobles que es determinen reglamentàriament. Així mateix, es farà constar en el Registre de la Propietat, en els supòsits legalment previstos».

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 40, que queda redactat en els termes següents:

«1. Estan obligats a aportar la referència cadastral dels béns immobles:

a) Davant de l'autoritat judicial o administrativa competent per a instruir o resoldre un procediment que afecte els béns immobles inclosos en l'àmbit d'aplicació d'esta Llei, els titulars de drets reals o amb transcendència real sobre els mencionats béns immobles.

b) Davant del notari, els requeridors o atorjants del document notarial en què conste el fet,

acte o negoci constituït sobre l'immoble de què es tracte.

c) Davant del Registre de la Propietat, els que sol·liciten del registrador la pràctica d'un assentament registral relatiu a béns immobles.

d) Davant de les companyies prestadores del subministrament a què es referix l'article 38 d'esta Llei, els que contracten els dits subministraments i, en els contractes privats d'arrendament o de cessió per qualsevol títol de l'ús de l'immoble, els arrendadors o cedents.

e) Fora dels supòsits previstos en els paràgrafs anteriors, les parts o interessats consignaran per si l'esmentada referència en els documents que atorguen o expedisquen.»

Quatre. Es modifica l'article 42, que queda redactat en els termes següents:

«Article 42. *Termini d'aportació.*

La referència cadastral dels béns immobles haurà d'aportar-se davant de l'autoritat judicial o administrativa en el termini de 10 dies a comptar d'aquell en què es practique el corresponent requeriment; davant del notari, amb anterioritat a l'autorització del document i davant del registrador de la propietat, durant el termini de despatx d'aquell. En els altres supòsits, la referència cadastral haurà d'aportar-se en el moment de l'expedició del document o de la firma del contracte.

Quan els immobles no tinguen referència cadastral en el moment en què ha de ser aportada, segons el que preveu el paràgraf anterior, els obligats a què es referix l'article 40 d'esta Llei hauran de comunicar-la a l'autoritat judicial o administrativa de què es tracte, o a la corresponent companyia prestadora del servicis de subministrament d'energia elèctrica, en el termini d'un mes des que els siga notificada.»

Cinc. Es modifica el paràgraf b) de l'article 70, que queda redactat en els termes següents:

«b) L'incompliment del deure d'aportar la referència cadastral a què es referix l'article 40 d'esta Llei, o l'aportació d'una referència cadastral falsa o falsejada. No obstant això, els obligats queden exonerats de responsabilitat quan la dita referència no existisca o no puga ser coneguda pels mitjans a què es referix l'article 41.1 d'esta Llei o directament a través de l'oficina virtual del Cadastre.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria primera, que queda redactat en els termes següents:

«1. La classificació de béns immobles rústics i urbans establida per esta Llei s'aplicarà a partir del primer procediment de valoració col·lectiva de caràcter general que es realitze després de l'1 de gener de 2003, mantenint fins a eixe moment els immobles que figuren o es donen d'alta en el Cadastre la naturalesa que els correspondria d'acord amb la normativa anterior a la Llei 48/2002, de 23 de desembre, del Cadastre Immobiliari.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les construccions ubicades en sòl rústic que no resulten indispensables per al desenvolupament de les explotacions agrícoles, ramaderes o forestals, mantindran la seua naturalesa urbana fins a la realització, després de l'1 de gener de 2006, d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, siga quina siga la classe d'immobles a què este es referisca.

En cas de referir-se este procediment a immobles urbans, es determinarà simultàniament un nou valor cadastral per a tots aquells immobles que compten amb una construcció en sòl de naturalesa rústica. Estos valors, fins que no s'aproven les noves normes reglamentàries de valoració d'immobles rústics, s'obtidran per l'aplicació de les regles següents:

a) El valor del sòl de la superfície ocupada per les construccions es determinarà per aplicació dels mòduls específics que s'aproven per Orde del ministre d'Economia i Hisenda.

b) El valor de la construcció s'obtindrà per aplicació d'idèntiques regles a què es determinen per a l'obtenció del valor de les construccions dels béns immobles urbans en la ponència de valors de què porta causa el procediment de valoració col·lectiva.

c) El valor cadastral de l'immoble resultarà de la suma de dos components, de les quals la primera es calcularà per mitjà de la suma dels valors resultants de les regles anteriors afectada pel coeficient de referència al mercat vigent per als immobles urbans, i la segona estarà constituïda, si és el cas, pel valor cadastral vigent del sòl de l'immoble no ocupat per construccions.

En defecte de norma específica, al procediment de determinació del valor cadastral i de la base liquidable de l'Impost sobre Béns Immobles dels immobles rústics a què es referix este apartat se li aplicarà la regulació pròpia del procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, especialment quant a la competència per a la determinació del valor cadastral i de la base liquidable, a la realització del tràmit d'audiència, a la notificació i efectivitat dels valors cadastrals i bases liquidables i a la impugnació dels actes que es dicten.

En els municipis en què es realitze el procediment de valoració col·lectiva general a què es referix este apartat i fins que entre en vigor l'esmentat desplegament reglamentari, s'aplicaran estes mateixes regles a la valoració tant de les variacions que experimenten les construccions en sòl rústic, com de les noves construccions que sobre este s'alcen.»

Article onze. *Modificació del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

U. S'afig un nou apartat 3 en l'article 76 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb el contingut següent:

«3. Els ajuntaments podran exigir l'acreditació de la presentació de la declaració cadastral de nova construcció per a la tramitació del procediment de concessió de la llicència que autoritze la primera ocupació dels immobles. En el cas que l'ajuntament s'haja acollit al procediment de comunicació a què es referix l'apartat anterior, en compte de l'acreditació de la declaració podrà exigir-se la informació complementària que siga necessària per a la remissió de la comunicació.»

Dos. Es modifica l'article 99, que queda redactat en els termes següents:

«Article 99. *Justificació del pagament de l'impost.*

1. Els que sol·liciten davant de la Direcció Provincial de Trànsit la matriculació o la certificació d'aptitud per a circular d'un vehicle hauran d'acreditar prèviament el pagament de l'impost.

2. Les Direccions Provincials de Trànsit no tramitaran el canvi de titularitat administrativa d'un vehicle mentres el seu titular registral no haja acreditat el pagament de l'impost corresponent al període impositiu de l'any anterior a aquell en què es realitza el tràmit.

3. A l'efecte de l'acreditació anterior, els Ajuntaments o les entitats que exercisquen les funcions de recaptació per delegació, al finalitzar el període voluntari, comunicaran informàticament al Registre de Vehicles de la Direcció General de Trànsit l'impagament del deute corresponent al període impositiu de l'any en curs. La inexistència d'anotacions per impagament en el Registre de Vehicles implicarà, als únics efectes de realització del tràmit, l'acreditació anteriorment assenyalada».

Tres. Es modifica la disposició transitòria d'íhuit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria d'íhuit. *Règim de base liquidable i de bonificació de determinats immobles en l'Impost sobre Béns immobles.*

Als immobles rústics valorats d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de la disposició transitòria primera del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, els serà aplicable, fins a la realització d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general per a immobles d'eixa classe, la reducció a què es referix l'article 67 i, si és el cas, la bonificació que haja acordat l'ajuntament conforme a l'article 74.2. En ambdós casos, estos beneficis fiscals s'aplicaran únicament sobre el primer component del valor cadastral, d'acord amb el que descriu en l'esmentada disposició transitòria primera.

A l'efecte del que estableix el paràgraf anterior, el component individual de la reducció a què es referix l'article 68 d'esta llei serà, en cada any, la diferència positiva entre el primer component del valor cadastral de l'immoble en el primer exercici de la seua vigència i el seu valor base. Este valor base serà el resultat de multiplicar l'esmentat primer component del valor cadastral de l'immoble pel coeficient, no inferior a 0,5 ni superior a 1, que s'establisca en l'ordenança fiscal de l'impost. En defecte de determinació per l'ordenança, s'aplicarà el coeficient 0,5.»

Quatre. S'afig una Disposició transitòria dènou, que queda redactada en els termes següents:

«Dènou. *Justificació del pagament de l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica.*

Mentres la Direcció General de Trànsit no habilite els procediments informàtics necessaris per a permetre la comunicació a què es referix l'article 99.3 d'esta llei, les Direccions Provincials de Trànsit exigiran, per a la realització del tràmit de canvi de titularitat administrativa, el rebut que acredite el pagament de l'impost corresponent a l'any immediatament anterior a aquell en què es realitza el tràmit.»

Disposició addicional primera. *Definició de paradís fiscal, de nul·la tributació i d'efectiu intercanvi d'informació tributària.*

1. Tindran la consideració de paradís fiscal els països o territoris que es determinen reglamentàriament.

Deixaran de tindre la consideració de paradís fiscal aquells països o territoris que firmen amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o un acord

d'intercanvi d'informació en matèria tributària en què expressament s'establisca que deixen de tindre la dita consideració, des del moment que estos convenis o acords s'apliquen.

Els països o territoris a què es referix el paràgraf anterior tornaran a tindre la consideració de paradís fiscal a partir del moment en què estos convenis o acords deixen d'aplicar-se.

2. Hi ha nul·la tributació quan en el país o territori de què es tracte no s'aplique un impost idèntic o anàleg a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a l'Impost sobre Societats o a l'Impost sobre la Renda de No Residents, segons corresponga.

A l'efecte del que preveu esta disposició, tindran la consideració d'impost idèntic o anàleg els tributs que tinguen com a finalitat la imposició de la renda, tan sols parcialment, amb independència que l'objecte d'este el constituïska la mateixa renda, els ingressos o qualsevol altre element indiciari d'esta. En el cas de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, també tindran la dita consideració les cotitzacions a la Seguretat Social en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Es considerarà que s'aplica un impost idèntic o anàleg quan el país o territori de què es tracte tinga subscrit amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició internacional que s'aplique, amb les especialitats previstes en este.

3. Hi ha un intercanvi efectiu d'informació tributària amb aquells països o territoris a què siga aplicable:

a. Un conveni per a evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació, sempre que en el dit conveni no s'establisca expressament que el nivell d'intercanvi d'informació tributària és insuficient a l'efecte d'esta disposició; o

b. Un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària, sempre que en el dit acord s'establisca expressament que el nivell d'intercanvi d'informació tributària és suficient a l'efecte d'esta disposició.

No obstant això, reglamentàriament es podran fixar els supòsits en què, per raó de les limitacions de l'intercanvi d'informació, no hi haja un intercanvi efectiu d'informació tributària.

4. Les normes de cada tribut podran establir especialitats en l'aplicació de les normes contingudes en esta disposició.

5. S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguuen necessàries per al desplegament i aplicació del que regula esta disposició addicional.

Disposició addicional segona. *Mesures aplicables als contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques que exercisquen determinades activitats econòmiques.*

1. Addicionalment als supòsits previstos en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, estaran subjectes a un percentatge de retenció de l'1 per 100 els rendiments d'activitats econòmiques que es determinen pel mètode d'estimació objectiva, en els supòsits i condicions que reglamentàriament s'establisquen.

2. Per al càlcul dels límits d'exclusió del mètode d'estimació objectiva es tindran en compte no sols les activitats econòmiques desenvolupades pel contribuent, sinó també les realitzades pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en què participen qualsevol dels anteriors, en les quals concórreguen les circumstàncies següents:

Que les activitats econòmiques desenvolupades siguuen idèntiques o semblants. A este efecte s'entendran

que són idèntiques o semblants les activitats econòmiques classificades en el mateix grup en l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

Que hi haja una direcció comuna d'estes activitats, compartint-se mitjans personals o materials.

Disposició addicional tercera. *Agilització de procediments d'assignació del número d'identificació fiscal.*

Les Administracions públiques habilitaran els procediments necessaris per a agilitzar l'assignació del número d'identificació fiscal a les persones o entitats a què puga resultar exigible a l'efecte del que preveu l'article 23 de la Llei de 28 de maig de 1862, del Notariat.

Els dits procediments inclouran l'ocupació de mitjans telemàtics i podran comptar amb la col·laboració del notari atorgant.

Disposició addicional quarta

Els òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda i de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en un marc de diàleg amb les diverses instàncies representatives del personal, articularan les mesures oportunes per a assegurar l'adequació de l'activitat exercida pels funcionaris dels Cossos Tècnics d'Hisenda, d'Auditoria i Comptabilitat i de Gestió Cadastral en el desenvolupament de les funcions encomanades al Ministeri d'Economia i Hisenda i a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, actuant sobre els instruments d'ordenació de la política de recursos humans de cada àmbit respectiu. Amb este fi els òrgans competents iniciaran un estudi del conjunt d'estos instruments dirigit a l'elaboració d'un pla operatiu de recursos humans d'acord amb els criteris següents:

a) Estructura dels llocs de treball que permeta el desenvolupament de la carrera administrativa i la promoció professional en cada àmbit funcional.

b) Adequació del contingut i característiques dels llocs de treball a les especials condicions del seu exercici, tenint en compte, entre altres extrems, la complexitat i dificultat de les tasques assignades, la preparació tècnica exigida i la responsabilitat inherent al seu exercici.

c) Adequació dels plans de formació i del contingut dels processos de formació interna.

Disposició addicional quinta. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda per a acordar la concessió pel Tresor de bestretes de tresoreria a compte de la liquidació definitiva dels tributs cedits i de la participació de les Entitats locals en els tributs de l'Estat.*

U. A fi d'acostar el finançament de les entitats locals a l'evolució real dels tributs cedits per l'Estat s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè, en l'últim trimestre de l'any, puga acordar, si la dita evolució així ho aconsella, la concessió pel Tresor de bestretes de tresoreria a compte de la liquidació definitiva de la cessió de rendiments recaptatoris d'impostos estatals i de la participació en tributs de l'Estat corresponent a l'any immediatament anterior, a favor dels municipis inclosos en l'àmbit subjectiu d'aplicació dels articles 111 i 122 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, així com de les províncies i ens assimilats als quals es referixen els articles 135 i 145 d'eixe mateix text legal.

Dos. Les dites bestretes es tramitaran d'ofici i podran aconseguir un import de fins al set per cent de la base de càlcul utilitzada per a la fixació inicial de les entregues a compte corresponent a la cessió de rendiments recaptatoris d'impostos estatals, al Fons Complementari de

Finançament, a la participació en tributs de l'Estat dels municipis exclosos d'aquella cessió, a la participació en el fons d'aportació a l'assistència sanitària, així com a la participació derivada de l'aplicació dels règims especials, regulades en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any a què es referisquen aquelles bestretes.

Tres. Les bestretes de tresoreria seran cancel·lades en el moment en què es practique la liquidació definitiva del sistema de finançament local corresponent a l'exercici respecte de què s'hagen concedit.

Quatre. Esta disposició adicional entrarà en vigor l'endemà de la publicació de la present Llei, aplicant-se en relació amb la liquidació definitiva corresponent a l'any 2005.

Disposició adicional sexta. *Regulació de les operacions financeres en l'Impost sobre el Valor Afegit i en l'Impost General Indirecte Canari.*

El Govern haurà d'efectuar un estudi del règim aplicable en els impostos generals sobre vendes als servicis financers i al funcionament de les normes sobre deduccions en eixe sector que permeta, en consideració a la normativa comunitària, remetre, si és el cas, en el termini de dotze mesos, a les Corts Generals un Projecte de Llei en què s'establisca una nova regulació d'estes matèries en l'Impost sobre el Valor Afegit i, en concordança, en l'Impost General Indirecte Canari.

Disposició adicional setèima. *Aplicació del règim especial del grup d'entitats en l'Impost sobre el Valor Afegit i de les modificacions en operacions vinculades i procediments amistosos.*

1. El que disposa el Capítol IX del Títol IX de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, tal com queda redactat per esta Llei, s'aplicarà en relació amb les operacions l'Impost de les quals es merite a partir de l'1 de gener de 2008. Reglamentàriament s'establiran els requisits, termes i condicions per al compliment de les obligacions que es deriven de la seua realització.

2. Les obligacions de documentació a què es referix l'apartat 2 de l'article 16 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció donada per esta Llei, seran exigibles a partir dels 3 mesos següents a l'entrada en vigor de la norma que les desenvolupe. Fins a la dita data seran aplicables les disposicions vigents a l'entrada en vigor d'esta Llei en matèria de documentació de les operacions vinculades i règim sancionador, i no seran constitutives d'infracció tributària les valoracions efectuades pels contribuents quan apliquen correctament algun dels mètodes de valoració previstos en l'apartat 4 de l'article 16 de l'esmentat text refós segons la redacció donada per esta Llei.

3. El que preveu l'apartat 5 de la disposició adicional primera del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de No Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, segons la redacció donada per esta Llei, s'aplicarà a partir de l'entrada en vigor de la norma que desenvolupe la dita disposició adicional.

Disposició adicional octava. *Aplicació del règim especial del grup d'entitats en l'Impost General Indirecte Canari.*

El que disposa el Capítol VIII del títol III de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries, tal com queda redactat per esta Llei, s'aplicarà en relació amb les operacions l'Impost de les quals es merite a partir de l'1 de

gener de 2008. Reglamentàriament s'establiran els requisits, termes i condicions per al compliment de les obligacions que deriven de la seua realització.

Disposició adicional novena

En el marc general de transparència en la gestió pública, l'Agència Tributària remetrà a les Corts Generals, en els dos primers mesos de cada any, informació detallada dels objectius fixats per a eixe any i, amb periodicitat semestral, dels resultats de la seua activitat.

Disposició transitòria primera. *Referència cadastral en determinats contractes de subministraments.*

En els contractes en vigor dels subministraments a què es referix l'article 38 del Text Refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, que s'hagen celebrat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta Llei, aquells al càrrec dels quals siga procedent efectuar el cobrament de les corresponents factures hauran d'aportar la referència cadastral a les companyies prestadores dels subministraments, en el termini de sis mesos a partir de la dita entrada en vigor.

Per a això l'Administració tributària dissenyarà un procediment que permeta facilitar a les companyies subministradores les referències cadastrals corresponents als immobles afectats pels subministraments. Per als casos en què a través d'este procediment no puguen assignar-se les referències cadastrals, les companyies subministradores comunicaran a l'Administració tributària les dades identificatives d'aquells al càrrec de les quals siga procedent efectuar el cobrament de les corresponents factures, perquè l'Administració tributària pugua requerir-los l'aportació de les referències cadastrals.

Disposició transitòria segona. *Aplicació transitòria de la consideració de paradís fiscal.*

Fins que no es determinen reglamentàriament els països o territoris que tenen la consideració de paradís fiscal, tindran la dita consideració els països o territoris previstos en l'article 1 del Reial Decret 1.080/1991, de 5 de juliol, pel qual es determinen els països o territoris a què es referixen els articles 2, apartat 3, número 4, de la Llei 17/1991, de 27 de maig, de Mesures Fiscals Urgents, i 62 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 1991.

Disposició transitòria tercera

El que disposen els apartats dos i tres de l'article tercer serà aplicable a les operacions l'Impost de les quals sobre el Valor Afegit es merite a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició transitòria quarta. *Responsabilitat tributària per alçament del vel.*

La responsabilitat tributària establida en l'apartat quatre de l'article quint d'esta Llei podrà ser exigida quan els pressupostos de fet determinants de la responsabilitat concórreguen a partir de la data d'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició transitòria quinta. *Comprovació de valors.*

La nova redacció de l'apartat 1 de l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, establida en l'apartat cinc de l'article quint d'esta Llei serà aplicable

a totes les comprovacions de valors que realitze l'Administració tributària a partir de la data d'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició transitòria sexta. *Potestat sancionadora establida.*

La competència atribuïda en l'article nové d'esta Llei al director del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària s'estén a totes les sancions que hagen d'imposar-se a partir de la data d'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició transitòria setima. *Supressió del tràmit d'audiència en el delictes fiscal.*

La nova redacció de l'article 180 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, serà aplicable a les actuacions i procediments que s'estiguen tramitant a l'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició transitòria octava. *Adaptació de les societats gestores d'entitats de capital risc i societats de capital risc la gestió de les quals no estiga encomanada a una societat gestora.*

Les societats gestores d'entitats de capital risc i les societats de capital risc la gestió de les quals no estiga encomanada a una societat gestora disposaran del termini de sis mesos, des de l'entrada en vigor de la present Llei, per a adaptar-se al que disposa l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, segons la redacció donada per la disposició final segona d'esta Llei.

Disposició transitòria novena. *Terminis d'aprovació del tipus de gravamen de l'Impost sobre Béns Immobles i de les ponències de valors, de notificació de valors cadastrals i d'entrega dels padrons cadastrals.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici 2007, el termini establert en l'article 72.6 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, per a aprovar els tipus de gravamen de l'Impost sobre Béns Immobles pels Ajuntaments afectats per procediments de valoració col·lectiva de caràcter general que hagen de produir efecte l'1 de gener de 2008 s'amplia fins al 31 d'octubre de 2007 dels corresponents acords es traslladarà a la Direcció General del Cadastre dins del dit termini.

Igualment s'amplia fins al 31 d'octubre de 2007 el termini per a l'aprovació i publicació de les ponències de valors, siga quina siga la seua classe, i, fins a l'1 de març de 2008, el termini per a la notificació individual dels valors cadastrals resultants, sense perjudici de la seua efectivitat des de l'1 de gener del dit exercici.

En els municipis afectats per un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general amb efectivitat l'1 de gener de 2008, l'entrega del corresponent padró cadastral tindrà lloc abans de l'1 de maig de l'esmentat any.

Disposició transitòria deu. *Aplicació l'any 2007 del règim de base liquidable i de bonificació de determinats immobles en l'Impost sobre Béns Immobles.*

Per a la determinació de la base liquidable corresponent a l'Impost sobre Béns Immobles que es merite l'1 de gener de 2007 dels immobles rústics valorats conforme al que disposa l'apartat 1 de la disposició transitòria primera del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, els ajun-

taments podran aprovar l'ordenança fiscal que fixe el coeficient previst en la disposició transitòria d'igual del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes locals abans de l'1 de març de 2007, data en què hauran d'haver-ho comunicat a la Direcció General del Cadastre, la qual determinarà i notificarà els valors cadastrals dels dits immobles per a eixe període impositiu, junt amb les bases liquidables que els corresponguen, abans de l'1 de maig de 2007.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de Modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de Modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries.

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 10.1, que queda redactat com segueix:

«1. Les prestacions de servicis i les entregues de béns accessòries a estes, que constitueixen el servici postal universal i estiguen reservades a l'operador a qui s'encomana la seua prestació, d'acord amb la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servici postal universal i de liberalització dels servicis postals.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 24 de l'article 10.1, que queda redactat com segueix:

«1. Les entregues de béns que hagen sigut utilitzats pel transmetent en la realització d'operacions exemptes de l'Impost en virtut del que estableix este article, sempre que al subjecte passiu no se li haja atribuït el dret a efectuar la deducció total o parcial de l'Impost suportat al realitzar l'adquisició, afectació o importació dels dits béns o dels seus elements components.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, es considerarà que al subjecte passiu no se li ha atribuït el dret a efectuar la deducció parcial de les quotes suportades quan haja utilitzat els béns o servicis adquirits exclusivament en la realització d'operacions exemptes que no originen el dret a la deducció, encara que s'haja aplicat la regla de prorata.

El que disposa este número no s'aplicarà:

- a) A les entregues de béns d'inversió que es realitzen durant el seu període de regularització.
- b) Quan siguen procedents les exempcions establides en els apartats 20, 21 i 22 anteriors.»

Tres. S'afeg un nou apartat 5 a l'article 21 bis, amb la redacció següent:

«5.1 Seran responsables subsidiaris de les quotes tributàries corresponents a les operacions gravades que hagen de satisfer els subjectes passius aquells destinataris d'estes que siguen empresaris o professionals, que degueren raonablement presumir que l'Impost repercutit o que haja hagut de repercutir-se per l'empresari o professional que les realitza, o per qualsevol dels que hagen efectuat l'adquisició i entrega dels béns de què es tracte, no haja sigut ni serà objecte de declaració i ingrès.

2n. A este efecte, es considerarà que els destinataris de les operacions mencionades en el número anterior havien de presumir raonablement que l'Impost repercutit o que haja hagut de repercutir-se no ha sigut ni serà objecte de declaració i ingrès, quan, com a conseqüència d'això, hagen satisfet per estos un preu notòriament anòmal.

S'entendrà per preu notòriament anòmal:

a) El que siga sensiblement inferior al corresponent als dits béns en les condicions en què s'ha realitzat l'operació o al satisfet en adquisicions anteriors de béns idèntics.

b) El que siga sensiblement inferior al preu d'adquisició dels dits béns per part de qui ha efectuat la seua entrega.

Per a la qualificació del preu de l'operació com a notòriament anòmal l'Administració tributària estudiarà la documentació de què dispose, així com l'aportada pels destinataris, i valorarà, quan siga possible, altres operacions realitzades en el mateix sector econòmic que guarden un alt grau de similitud amb l'analitzada, a fi de quantificar el valor normal de mercat dels béns existent en el moment de realització de l'operació.

No es considerarà com a preu notòriament anòmal aquell que es justifique per l'existència de factors econòmics diferents de l'aplicació de l'Impost.

3r. Per a l'exigència d'esta responsabilitat l'Administració tributària haurà d'acreditar l'existència d'un Imposat repercutit o que haja hagut de repercutir-se que no ha sigut objecte de declaració i ingrés.

4t. Una vegada que l'Administració tributària haja constatat la concurrència dels requisits establits en els apartats anteriors declararà la responsabilitat conforme al que disposa l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.»

Quatre. Es dóna una nova redacció al número 3 de l'article 23, que queda redactat com seguix:

«3. Quan hi haja vinculació entre les parts que intervinguen en una operació subjecta a l'Impost i no exempta, o no subjecta prevista en l'article 9.8u d'esta Llei, la seua base imposable serà el seu valor normal de mercat.

La vinculació podrà provar-se per qualsevol dels mitjans admesos en dret. Es considerarà que hi ha vinculació en els supòsits següents:

a) En el cas que una de les parts intervinents siga un subjecte passiu de l'Impost sobre Societats o un contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o de l'Impost sobre la Renda de No Residents, quan així es deduisca de les normes reguladores dels dits impostos que s'apliquen.

b) En les operacions realitzades entre els subjectes passius i les persones lligades a ells per relacions de caràcter laboral o administratiu.

c) En les operacions realitzades entre el subjecte passiu i el seu cònjuge o els seus parents consanguinis fins al tercer grau inclusivament.

d) En les operacions realitzades entre una entitat sense fins lucratius a què es referix l'article 2 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, sobre Règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge i els seus fundadors, associats, patrons, representants estatutaris, membres dels òrgans de govern, els cònjuges o parents fins al tercer grau inclusivament de qualsevol d'estos.

e) En les operacions realitzades entre una entitat que siga empresari o professional i qualsevol dels seus socis, associats, membres o partícips.

Esta regla de valoració únicament serà aplicable quan es complisquen els requisits següents:

a) Que el destinatari de l'operació no tinga dret a deduir totalment l'impost corresponent a esta i la contraprestació pactada siga inferior a la que correspondria en condicions de lliure competència.

b) Quan l'empresari o professional que realitze l'entrega de béns o prestació de servicis determine les seues deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que no genere el dret a la deducció, la contraprestació pactada siga inferior al valor normal de mercat.

c) Quan l'empresari o professional que realitze l'entrega de béns o prestació de servicis determine les seues deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que genere el dret a la deducció, la contraprestació pactada siga superior al valor normal de mercat.

A l'efecte d'esta Llei, s'entendrà per valor normal de mercat aquell que, per a adquirir els béns o servicis en qüestió en eixe mateix moment, un destinatari, en la mateixa fase de comercialització en què s'efectue l'entrega de béns o prestació de servicis, hauria de pagar en el territori d'aplicació de l'Impost en condicions de lliure competència a un proveïdor independent.

Quan no hi haja entrega de béns o prestació de servicis comparable, s'entendrà per valor de mercat:

a) Respecte a les entregues de béns, un import igual o superior al preu d'adquisició dels dits béns o béns semblants o, a falta de preu de compra, al seu preu de cost, determinat en el moment de la seua entrega.

b) Respecte a les prestacions de servicis, la totalitat dels costos que la seua prestació supose a l'empresari o professional.

A este efecte, s'aplicarà, quan siga procedent, el que disposa l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Cinc. S'afig un nou capítol VIII al títol III de la Llei, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VIII

Règim especial del grup d'entitats

Article 58 quater. *Delimitació del grup d'entitats.*

U. Podran aplicar el règim especial del grup d'entitats els empresaris o professionals que formen part d'un grup d'entitats. Es considerarà com a grup d'entitats el format per una entitat dominant i les seues entitats dependents, sempre que les seues d'activitat econòmica o establiments permanents de totes i cada una d'estes radiquen en el territori d'aplicació de l'Impost.

Cap empresari o professional podrà formar part simultàniament de més d'un grup d'entitats.

Dos. S'entendrà per entitat dominant aquella que complisca els requisits següents:

a) Que tinga personalitat jurídica pròpia.

b) Que tinga una participació, directa o indirecta, d'almenys el 50 per cent del capital social d'una altra o altres entitats.

c) Que la dita participació es mantinga durant tot l'any natural en què s'aplique el règim especial.

d) Que no siga dependent de cap altra entitat establida en el territori d'aplicació de l'Impost que reunisca els requisits per a ser considerada com a dominant.

Tres. Es considerarà com a entitat dependent aquella que, constituint un empresari o professional diferent de l'entitat dominant, es trobe establida en el territori d'aplicació de l'Impost i en què l'entitat dominant posseïska una participació que reunisca els requisits continguts en les lletres b) i c) de l'apartat

anterior. En cap cas un establiment permanent ubicat en el territori d'aplicació de l'Impost podrà constituir per si mateix una entitat dependent.

Quatre. Les entitats sobre les quals s'adquirisca una participació com la definida en la lletra b) de l'apartat dos anterior s'integraran en el grup d'entitats amb efecte des de l'any natural següent al de l'adquisició de la participació. En el cas d'entitats de nova creació, la integració es produirà, si és el cas, des del moment de la seua constitució, sempre que es complisquen la resta de requisits necessaris per a formar part del grup.

Cinc. Les entitats dependents que perden esta condició quedaran excloses del grup d'entitats amb efecte des del període de liquidació en què es produísca esta circumstància.

Article 58 quinquies. Condicions per a l'aplicació del règim especial del grup d'entitats.

U. El règim especial del grup d'entitats s'aplicarà quan així ho acorden individualment les entitats que complisquen els requisits establits en l'article anterior i opten per la seua aplicació. L'opció tindrà una validesa mínima de 3 anys, sempre que es complisquen els requisits exigibles per a l'aplicació del règim especial, i es considerarà prorrogada excepte renúncia, que s'efectuarà conforme al que disposa l'article 58 octies.quatre.1a d'esta Llei. Esta renúncia tindrà una validesa mínima de 3 anys i s'efectuarà de la mateixa manera.

Dos. Els acords a què es referix l'apartat anterior hauran de ser adoptats pels Consells d'administració, o òrgans que exercisquen una funció equivalent, de les entitats respectives abans de l'inici de l'any natural en què haja de ser aplicable el règim especial.

Tres. Les entitats que d'ara en avant s'integren en el grup i decidisquen aplicar este règim especial hauran de complir les obligacions a què es referixen els apartats anteriors abans de l'inici del primer any natural en què el dit règim s'aplique.

Quatre. La falta d'adopció dins del termini i en la forma escaient dels acords a què es referixen els apartats u i dos d'este article determinarà la impossibilitat d'aplicar el règim especial del grup d'entitats per part de les entitats en què falte l'acord, sense perjudi de la seua aplicació, si és el cas, a la resta d'entitats del grup.

Cinc. El grup d'entitats podrà optar per l'aplicació del que disposen els apartats u i tres de l'article 58 septies, i en este cas haurà de complir-se l'obligació que estableix l'article 58 octies.quatre.3a, ambdós d'esta Llei.

Esta opció es referirà al conjunt d'entitats que apliquen el règim especial i formen part del mateix grup d'entitats, havent d'adoptar-se conforme al que disposa l'apartat dos d'este article.

En relació amb les operacions a què es referix l'article 58 septies.un d'esta Llei, l'exercici d'esta opció suposarà la facultat de renunciar a les exempcions regulades en l'article 10.1 d'esta, sense perjudi que resulten exemptes, si és el cas, les altres operacions que realitzen les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats. L'exercici d'esta facultat es realitzarà amb els requisits, límits i condicions que es determinen reglamentàriament.

Article 58 sexies. Causes determinants de la pèrdua del règim especial del grup d'entitats.

U. El règim especial regulat en este capítol es deixarà d'aplicar per les següents causes:

1a. La concurrència de qualsevol de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix

l'article 53 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, GeneralTributària, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.

2a. L'incompliment de l'obligació de confecció i conservació del sistema d'informació a què es referix l'article 58 octies.quatre.3a d'esta Llei.

La no-aplicació del règim especial regulat en este capítol per les causes anteriorment enunciades no impedirà la imposició, si és el cas, de les sancions previstes en l'article 58 octies.set d'esta Llei.

Dos. El cessament en l'aplicació del règim especial del grup d'entitats que s'establix en l'apartat anterior produirà efecte en el període de liquidació en què concórrega alguna d'estes circumstàncies i següents, i el total de les entitats integrants del grup hauran complir el conjunt de les obligacions establides en esta Llei a partir del dit període.

Tres. En el cas que una entitat pertanyent al grup es trobe al terme de qualsevol període de liquidació en situació de concurs o en procés de liquidació, quedarà exclosa del règim especial del grup des del dit període. L'anterior s'entendrà sense perjudi que es continue aplicant el règim especial a la resta d'entitats que complisca els requisits establits a este efecte.

Article 58 septies. Contingut del règim especial del grup d'entitats.

U. Quan s'exercite l'opció que s'establix en l'article 58 quinquies.cinc d'esta Llei, la base imposable de les entregues de béns i prestacions de servicis realitzades en el territori d'aplicació de l'Impost entre entitats d'un mateix grup que apliquen el règim especial regulat en este capítol estarà constituïda pel cost dels béns i servicis directament o indirectament, totalment o parcialment, utilitzats en la seua realització i pels quals s'haja suportat o satisfet efectivament l'Impost o la càrrega impositiva implícita. Quan els béns utilitzats tinguen la condició de béns d'inversió, la imputació del seu cost s'haurà d'efectuar per complet dins del període de regularització de quotes corresponents als dits béns que estableix l'article 40, números 2 i 3, d'esta Llei.

No obstant això, a l'efecte del que disposen els articles 34 a 44 i 51, la valoració d'estes operacions es farà conforme als articles 22 i 23 d'esta Llei.

Dos. Cada una de les entitats del grup actuarà, en les seues operacions amb entitats que no formen part del mateix grup, d'acord amb les regles generals de l'Impost, sense que, a este efecte, el règim del grup d'entitats produísca cap efecte.

Tres. Quan s'exercite l'opció que s'establix en l'article 58 quinquies.cinc d'esta Llei, les operacions a què es referix l'apartat u d'este article constituïran un sector diferenciat de l'activitat, a què es consideraran afectes els béns i servicis directament o indirectament, totalment o parcialment, utilitzats en la realització de les esmentades operacions i pels quals s'haja suportat o satisfet efectivament l'Impost o la càrrega impositiva implícita.

Per excepció al que disposa el paràgraf 4t de l'article 34.1 d'esta Llei, els empresaris o professionals podran deduir íntegrament les quotes suportades o satisfetes o la càrrega impositiva implícita per l'adquisició o importació de béns i servicis destinats directament o indirectament, totalment o parcialment, a la realització d'estes operacions, sempre que els dits béns i servicis s'utilitzen en la realització d'operacions que generen el dret a la deducció d'acord amb el que preveu l'article 29 d'esta Llei. Esta deducció es practicarà en funció de la destina-

ció previsible dels mencionats béns i servicis, sense perjudi de la seua rectificació si aquell és alterat.

Quatre. L'import de les quotes deduïbles per a cada un dels empresaris o professionals integrats en el grup d'entitats serà el que resulte de l'aplicació del que disposa el capítol I del títol II d'esta Llei i les regles especials establides en l'apartat anterior. Estes deduccions es practicaran de manera individual per part de cada un dels empresaris o professionals integrats en el grup d'entitats.

Determinat l'import de les quotes deduïbles per a cada un dels dits empresaris o professionals, seran ells els que individualment exerciten el dit dret conforme a allò que s'ha disposat en els dits capítol i títol excepte el que disposa l'article 33.5 d'esta Llei.

No obstant això, quan un empresari o professional incloga el saldo a compensar que resulte d'una de les seues declaracions liquidacions individuals en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats, no es podrà efectuar la compensació d'eixe import en cap declaració liquidació individual corresponent a un període ulterior, amb independència que siga aplicable o no amb posterioritat el règim especial del grup d'entitats.

Cinc. En el cas que a les operacions realitzades per alguna de les entitats incloses en el grup d'entitats els siga aplicable algun dels altres règims especials regulats en esta Llei, les dites operacions seguiran el règim de deduccions que els corresponga segons els dits règims.

Article 58 octies. *Obligacions específiques en el règim especial del grup d'entitats.*

U. Les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats tindran les obligacions tributàries establides en este capítol.

Dos. L'entitat dominant tindrà la representació del grup davant de l'Administració tributària canària. En este concepte, l'entitat dominant haurà de complir les obligacions tributàries materials i formals específiques que es deriven del règim especial del grup d'entitats.

Tres. Tant l'entitat dominant com cada una de les entitats dependents hauran de complir les obligacions establides en l'article 59 d'esta Llei, excepció feta del pagament del deute tributari o de la sol·licitud de compensació o devolució, havent de procedir-se, a este efecte, conforme al que disposa l'obligació 2a de l'apartat següent.

Quatre. L'entitat dominant, sense perjudi del compliment de les seues obligacions pròpies, i amb els requisits, límits, terminis i condicions que determine reglamentàriament el Govern de Canàries, serà responsable del compliment de les obligacions següents:

1a. Comunicar a l'Administració tributària canària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per l'aplicació del règim especial a què es referixen els articles 58 quater i quinques d'esta Llei.

b) La relació d'entitats del grup que apliquen el règim especial, identificant les entitats que motiven qualsevol alteració en la seua composició respecte a la de l'any anterior, si és el cas.

c) La renúncia al règim especial, que haurà d'exercitar-se durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què haja de produir efecte, tant quant a la renúncia del total d'entitats que apli-

quen el règim especial com quant a les renunciés individuals.

d) L'opció que s'establix en l'article 58 quinques.cinc d'esta Llei.

2a. Presentar les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats, procedint, si és el cas, a l'ingrés del deute tributari o a la sol·licitud de compensació o devolució que siga procedent. Les dites declaracions liquidacions agregades integraran els resultats de les declaracions liquidacions individuals de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

Les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats hauran de presentar-se una vegada presentades les declaracions liquidacions periòdiques individuals de cada una de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats serà determinat pel Govern de Canàries.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a compensar a favor de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats supere l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, l'excés podrà ser compensat en les declaracions liquidacions agregades que presenten amb posterioritat, sempre que no hagen transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de la declaració liquidació individual en què s'origina el dit excés.

No obstant això, el grup d'entitats podrà optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan siga procedent en virtut del que disposa el capítol II del títol II d'esta Llei, sense que en este cas pugua efectuar la seua compensació en declaracions liquidacions agregades posteriors, siga quin siga el període de temps transcorregut fins que la dita devolució es faça efectiva. Als empresaris o professionals que opten per aplicar el règim del grup no els serà aplicable el que disposen els articles 45.dos i 46 d'esta Llei.

En el cas que deixe d'aplicar-se el règim especial del grup d'entitats i queden quantitats pendents de compensació per a les entitats integrades en el grup, estes quantitats s'imputaran a les dites entitats en proporció al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial s'haja aplicat, aplicant a este efecte el que disposa l'article 51 d'esta Llei.

3a. Disposar, en els termes que reglamentàriament establisca el Govern de Canàries, d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i servicis adquirits a tercers i utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les operacions a què es referix l'article 58 septies.u. Este sistema haurà de reflectir la utilització successiva dels dits béns i servicis fins a la seua aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació haurà d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que hauran de ser homogenis per a totes les entitats del grup i mantindre's durant tots els períodes en què s'aplique el règim especial, llevat que es modifiquen per causes raonables, que hauran de justificar-se en la mateixa memòria.

Este sistema d'informació haurà de conservar-se durant el termini de prescripció de l'Impost.

Cinc. En el cas que alguna de les entitats integrades en el grup d'entitats presente una declaració liquidació extemporània, s'aplicaran els recàrrecs i interessos que, si és el cas, siguen procedents conforme a l'article 27 de la Llei 58/2003, de 17 de

desembre, General Tributària, sense que a este efecte tinga cap incidència el fet que s'haja inclòs originàriament el saldo de la dita declaració liquidació, si és el cas, en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats.

Quan la declaració liquidació agregada corresponent al grup d'entitats es presente extempòriament, els recàrrecs que estableix l'article 27 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, s'aplicaran sobre el resultat d'esta, sent responsable del seu ingrés l'entitat dominant. Les altres entitats del grup respondran solidàriament amb esta pels esmentats recàrrecs.

Sis. Les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats respondran solidàriament del pagament del deute tributari derivat d'este règim especial.

Set. La no-administració o conservació del sistema d'informació a què es referix l'obligació 3a de l'apartat quatre serà considerada com a infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consistirà en multa pecuniària proporcional del 2 per cent del volum d'operacions del grup.

Les inexactituds o omissions en el sistema d'informació a què es referix l'obligació 3a de l'apartat quatre seran considerades com a infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consistirà en multa pecuniària proporcional del 10 per cent de l'import dels béns i servicis adquirits a tercers als quals es referisca la informació inexacta o omesa.

D'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 180 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, les sancions previstes en els dos paràgrafs anteriors seran compatibles amb les que siguin per l'aplicació dels articles 191, 193, 194 i 195 de la dita Llei. La imposició de les sancions establides en este apartat impediran la qualificació de les infraccions tipificades en els articles 191 i 193 de la dita Llei com a greus o molt greus per la no-administració, administració incorrecta o no-conservació del sistema d'informació a què es referix l'obligació 3a de l'apartat quatre.

L'entitat dominant serà subjecte infractor pels incompliments de les obligacions específiques del règim especial del grup d'entitats. Les altres entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats respondran solidàriament del pagament d'estes sancions.

Les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats respondran de les infraccions derivades dels incompliments de les seues pròpies obligacions tributàries.

Huit. Les actuacions dirigides a comprovar l'adequat compliment de les obligacions de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats s'entendran amb l'entitat dominant, com a representant d'este. Igualment, les actuacions podran entendre's amb les entitats dependents, que hauran d'atendre l'Administració tributària.

Les actuacions de comprovació o investigació realitzades a qualsevol entitat del grup d'entitats interrompen el termini de prescripció de l'Impost referent al total d'entitats del grup des del moment que l'entitat dominant tinga coneixement formal d'estes.

Les actes i liquidacions que deriven de la comprovació d'este règim especial s'estendran a l'entitat dominant.

S'entendrà que concorre la circumstància d'especial complexitat prevista en l'article 150.1 de

la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, quan s'aplique este règim especial.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, que queda redactat en els termes següents:

«1. Quedaran subjectes a les obligacions establides en esta Llei:

- a) Les entitats de crèdit.
- b) Les entitats asseguradores autoritzades per a operar en el ram de vida i els corredors d'assegurances quan actuen en relació amb assegurances de vida o altres servicis relacionats amb la inversió.
- c) Les societats i agències de valors.
- d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les societats d'inversió col·lectiva la gestió de les quals no estiga encomanada a una societat gestora.
- e) Les entitats gestores de fons de pensions.
- f) Les societats gestores de cartera.
- g) Les societats gestores d'entitats de capital-risc i les societats de capital-risc la gestió de les quals no estiga encomanada a una societat gestora.
- h) Les societats de garantia recíproca.
- i) Les societats emissores de targetes de crèdit.
- j) Les persones físiques o jurídiques que exercisquen activitat de canvi de moneda o gestió de transferències, incloent-hi les activitats de gir o transferència internacional realitzades pels servicis postals.

Es consideraran compreses entre les anteriors les persones o entitats estrangeres que, a través de sucursals o per mitjà de prestació de servicis sense establiment permanent, desenvolupen a Espanya activitats de la mateixa naturalesa a les de les persones o entitats anteriorment mencionades.

Els subjectes obligats quedaran, així mateix, sotmesos a les obligacions establides en esta Llei respecte de les operacions realitzades a través d'agents o altres persones físiques o jurídiques que actuen com a intermediaris d'aquells.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei es modifica l'apartat 2 de l'article 44 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, que queda redactat com següent:

«2. La competència normativa podrà exercir-se bé en tots els productes gravats, bé només en alguns d'estos.

Quan es tracte de gasoil d'ús general, les comunitats autònomes podran no exercir, en tot o en part, la competència normativa en relació amb

el gasoil a què resulte aplicable la devolució de l'Impost sobre Hidrocarburs establida en l'article 52 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials. En este cas, la no-aplicació total o parcial del tipus de gravamen autonòmic revestirà la forma de devolució parcial de l'impòst prèviament satisfet respecte del mencionat gasoil, en els termes que establisca la normativa reguladora de l'Impost sobre les Vendes Detallistes de Determinats Hidrocarburs. En el supòsit indicat la Comunitat Autònoma fixarà el tipus de devolució, l'import del qual no podrà excedir l'import del tipus de gravamen autonòmic a què haja tributat l'indicat gasoil.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social i fixació de normes complementàries.*

U. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei s'introdueixen les següents modificacions en l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social:

1. Queda derogat el paràgraf e) de l'apartat 1 del número sis.

2. S'introdueix un número sis bis amb la redacció següent:

«Sis bis. Devolució de les quotes corresponents a l'aplicació del tipus autonòmic respecte del gasoil d'ús professional.

1. a) Les comunitats autònomes que hagen fixat un tipus de gravamen autonòmic per al gasoil d'ús general podran no aplicar el dit tipus en tot o en part, en les condicions establides en este número, al gasoil d'ús general que haja sigut utilitzat com a carburant en el motor dels vehicles descrits en l'apartat 3 següent i respecte del qual siga aplicable la devolució de l'Impost sobre Hidrocarburs regulada en l'article 52 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.

b) La no-aplicació del dit tipus a què es referix el paràgraf anterior es durà a terme per mitjà de la devolució total o parcial de les quotes de l'impòst satisfetes o suportades per l'aplicació d'este al mencionat gasoil.

2. Els beneficiaris de la devolució seran els titulars dels vehicles esmentats en l'apartat 3 següent.

3. Els vehicles a què es referixen els apartats 1 i 2 són els següents:

a) Els vehicles de motor o conjunts de vehicles adaptats destinats exclusivament al transport de mercaderies per carretera, per compte d'altri o per compte propi, i amb un pes màxim autoritzat igual o superior a 7,5 tones.

b) Els vehicles de motor destinats al transport de passatgers, regular o ocasional, inclosos en les categories M2 o M3 de les establides en la Directiva 70/156/CEE del Consell, de 6 de febrer de 1970, relativa a l'aproximació de les legislacions dels Estats membres sobre l'homologació dels vehicles de motor i dels seus remolcs.

c) Els taxis. A este efecte s'entén per taxi el turisme destinat al servici públic de viatgers sota llicència municipal i proveït d'aparell taxímetre.

4. Els titulars dels vehicles mencionats en l'apartat anterior hauran de trobar-se en possessió del corresponent títol administratiu que habilite, si és el cas, per a l'exercici de l'activitat, d'acord amb el que preveu Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, i en la seua normativa de desplegament. Igualment, els indicats titulars hauran de trobar-se en possessió dels permisos i autoritzacions necessaris per a l'exercici de la seua activitat que hagen d'expedir les autoritats autonòmiques o locals.

Quan es tracte de titulars no residents en territori espanyol amb residència o establiment permanent en la resta del territori de la Unió Europea, hauran de trobar-se en possessió de les autoritzacions administratives que establisca la normativa del respectiu Estat membre per a l'exercici de l'activitat corresponent.

5. La base de la devolució estarà constituïda pel volum de gasoil que haja sigut adquirit per l'interessat en cada Comunitat Autònoma i destinat a la seua utilització com a carburant en els vehicles mencionats en l'apartat 3 anterior, expressat en milers de litres.

6. a) El tipus de la devolució el fixarà la Comunitat Autònoma, s'expressarà en euros per 1.000 litres i el seu import no excedirà el del tipus autonòmic establert per al gasoil d'ús general.

b) La quantia màxima de la devolució a percebre no excedirà la que correspondria a 50.000 litres per vehicle i any, llevat que es tracte de taxis, i en este cas la quantia màxima de la devolució no excedirà la que correspondria a 5.000 litres per taxi i any. Estos límits es fraccionaran, si és el cas, d'acord amb el que preveu l'apartat 6 de l'article 52 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.

7. El procediment per a la pràctica de la devolució l'establirà la Comunitat Autònoma i podrà comprendre, entre altres, els aspectes següents:

a) L'obligació que els interessats s'inscriuen en un registre específic i que presenten declaracions tributàries comprensives de les dades de la seua activitat que siguen rellevants per a la gestió i comprovació de la devolució.

b) L'obligació que els interessats utilitzen mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil respecte del qual sol·liciten la devolució. En els casos en què s'establisca, la utilització obligatòria de mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil respecte del qual se sol·licite la devolució tindrà la consideració de declaració tributària per mitjà de la qual se sol·licita la devolució.

c) L'obligació, per a les entitats emissores dels mencionats mitjans de pagament específics i per als venedors de gasoil que els accepten, de proporcionar a l'Administració Tributària la informació derivada de la utilització d'estos pels sol·licitants de la devolució.

Dos. Mentres les funcions inherents a la gestió de l'Impost sobre les Vendes Detallistes de Determinats Hidrocarburs continuen sent exercides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, la devolució de l'impòst a què es referix l'apartat sis bis de l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, serà practicada per la dita Agència pel procediment que establisca el ministre d'Economia i Hisenda.

Tres. Les comunitats autònomes que establisquen un tipus impositiu autonòmic per al gasoil d'ús general que excedisca 24 euros per 1.000 litres i que establis-

quen la devolució de l'Impost sobre les Vendes Detallistes de Determinats Hidrocarburs a què es referix el número sis bis de l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, percebran una compensació de l'Estat en la forma que determine el ministre d'Economia i Hisenda.

L'import d'esta compensació serà igual al resultat de multiplicar els milers de litres que hagen constituït la suma de les bases de la mencionada devolució en la respectiva Comunitat Autònoma durant l'any 2007 per un import en euros igual al resultat de restar 24 de l'import del tipus de la devolució fixat per la Comunitat Autònoma que haja sigut aplicable a les dites bases.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 29 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO